

Επισημογραφημένη

ΜΗΝΙΑΙΑ ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΣ
ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ Δ. ΒΡΑΤΣΑΝΟΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ : ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, ΟΔΟΣ ΛΕΩΝΙΔΑ 6

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ : ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ ΔΡ. 20 * ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ ΦΡ. ΧΡ. 22

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ "ΕΣΤΙΑ"

Κ. ΜΑΪΣΝΕΡ ΚΑΙ Ν. ΚΑΡΓΑΔΟΥΡΗ

1907

Η ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΗ

Γ' ΕΤΟΣ — ΑΡΙΘ. 29

Δ. ΒΡΑΤΣΑΝΟΣ, ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ✠ Δ. ΔΗΜΕΡ, ΥΠΟΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

ΜΑΡΤΙΟΣ 1907

ΤΟ ΕΜΒΛΗΜΑ ΤΟΥ ΟΙΚΟΥ
ΤΗΣ ΣΑΒΩΙΑΣ

Η ΑΥΤΟΥ ΜΕΓΑΛΕΙΟΤΗΣ Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΙΤΑΛΙΑΣ
ΒΙΚΤΩΡ ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ Γ'

Τὸν ἀδελφὸν μας Ἰταλὸν, σὴν ἑαυτοῦ φροῦνὴν μας,
καλῶς μῆς ἤλθες, Βασιλιά! Σὴν ἄλλο Βασιλιά μας,
μῆς σὴν καρδιά μας σ' ἔχομε... Ἦλθες καὶ χελιδόνια
σὴν ἐρχομὸν σου χελιδόνων... Νὰ ζήσῃς χίλια χρόνια!

ΑΝΔΡΕΑΣ Δ. ΝΙΚΟΛΑΡΑΣ

“ Η ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΗ,, ΜΗΝΙΑΙΑ ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΣ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ

ΕΤΟΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ 1904

✠

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, ΟΔΟΣ ΛΕΩΝΙΔΑ, ΑΡΙΘ. 6

✠

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ-ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ

Δ. ΒΡΑΤΣΑΝΟΣ

Ἡ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΗ εἶναι τὸ μεγαλύτερον καὶ καλλιτεχνικώτερον περιοδικὸν τοῦ Ἑλληνισμοῦ, τὸ κατ' ἔξοχὴν δὲ ἀριστοκρατικόν. Εἰς τὰς 16 μεγάλας ἐκ καταστύλινου πολυτελοῦς χάρτου σελίδας τῆς παρελαύνουν εἰς εἰκόνας θαυμασίας καὶ ἄφθρα καὶ μελέτας ὅλα τὰ γεγονότα ποῦ ἐνδιαφέρουν τὸν Ἕλληνα.

Θὰ εὑρητε τὴν ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΗΝ εἰς τὸ γραφεῖον τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως, τῆς Α. Υ. τοῦ Πρύταπος Ἀνδρέου, ὄλων τῶν κορυφαίων πολιτεομένων μας, εἰς ὅλας τὰς λέσχας, εἰς ὅλα τὰ σωματεῖα, εἰς τὰ γραφεῖα τῶν καλλιτέρων Ἑλλήνων ἱατρῶν, εἰς ὅλα τὰ μεγάλα κέντρα, ἐπιθεωρεῖα, καφενεῖα, ζουρνεῖα, καὶ εἰς ὅλα τὰ ἀριστοκρατικώτερα σαλόνια.

Κανὲν ἄλλο περιοδικὸν δὲν ἔχει τὸν χάρτην τῆς, τὸν πλοῦτον τῶν εἰκόνων τῆς, τὴν καλλιτεχνίαν τῆς καὶ μόνη αὐτὴ ἔχει ἐκλάσει τὴν ἀγάπην καὶ ἐκτίμησιν τῶν συνδρομητῶν τῆς καὶ ὅλοι τὴν θεωροῦν στόλισμα τοῦ Τόπου, διότι μόνη αὐτὴ παρακολουθεῖ τὰ ἐνδιαφέροντα τὸν Ἑλληνισμὸν γεγονότα, τὴν πρόοδον τῆς Χώρας, τῶν Ἐπιστημῶν, τῆς Τέχνης, τοῦ Στρατοῦ, τοῦ Ναυτικοῦ, διδάσκουσα καὶ μορφώνουσα καὶ χύνουσα φῶς, φῶς ἑλληνικόν, μὲ ἑλληνικὸν χρῶμα καὶ τόνον.

Συμφώνως πρὸς τὸν προορισμὸν αὐτῆς ἀναλαμβάνει τὴν διαφήμισιν παντὸς ἔργου γλυπτικῆς, ζωγραφικῆς τέχνης κ. λ. ἐπὶ ἰδιαίτερας συμφωνίας, τὴν ἐπέλεσιν οἰασθήποτε φιλολογικῆς ἐργασίας μετὰ πάσης ἀκριβείας καὶ φιλοκαλίας.

Ἡ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΗ πρὸς τούτοις ἀποβλέπουσα εἰς τὴν ἐντὸς τῶν ὁρίων τῆς ἀποστολῆς τῆς ἐξυπηρέτησιν πάντων τῶν παραγόντων τοῦ ἔθνικοῦ μεγαλείου ἡμῶν, συνεπῶς δὲ καὶ πρότιστα τοῦ Ἐμπορίου, Βιομηχανίας, Γεωργίας, Ἐφαρμοσμένων Ἐπιστημῶν, Τεχνῶν κ. τ. λ. ἀναλαμβάνει τὴν ἐπὶ πᾶσαν μορφήν διαφήμισιν αὐτῶν.

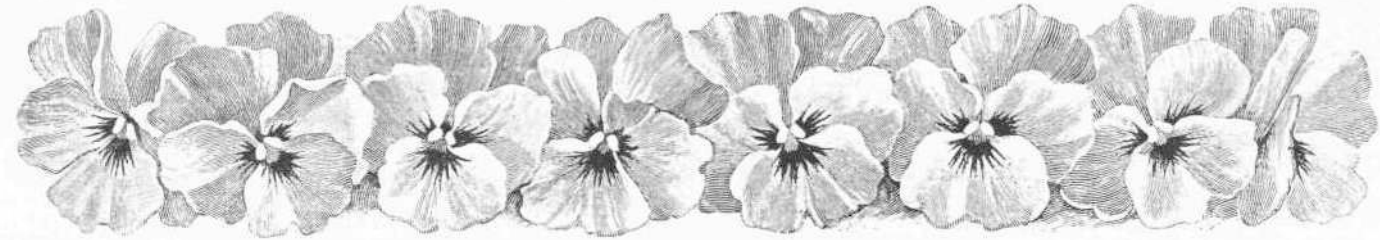
Est^d 1851.

THE TOCCOS EGYPTIAN CIGARETTES

CAIRO Sharia el Maghraby. — ALEXANDRIA Place Mohamed Aly.

NICOLAS D. TOCCOS

* ΑΔΚΙΒ. Δ. ΖΩΙΟΠΟΥΛΟΣ, Διαγρόφος.—Ὀδὸς Στουρνάρα, 39.—Κατάθεσις σημάτων. *

ΑΠΕΘΩΣΑΝ ο λαός ο Έλληνας τον Βίττωρα Έμμανουήλ Γ' και απέθεονε την Ιταλικήν ιδέαν. Δεν υπεδέχτο ένα Βασιλέα. Υπεδέχτο την εκπροσώπησιν του λαού, ο οποίος έκοσμοκράτησεν ως ο Έλληνας, ητύχησεν ως αυτός, διεμελίσθη αλλά διέσωζε την εθνικήν του συνείδησιν επί αιώνων δια να την κηρύξη θριαμβευτικώς.

Δεν υπεδέχτο ένα ξένον. Υπεδέχτο τον άρχηγόν λαού, όστις εις τας δυστυχίας υπήρξεν άρωγός του Έλληνοκοι, εις τας συγκινήσεις του συνεκινήθη, εις τους άγώνας του έβοήθησεν, εις την εύτυχίαν του έχαρη.

Δεν υπεδέχτο τυπικώς. Εις της Έλληνικής ψυχής τα ιερώτερα άδυτα έχουν στηθή βωμοί λατρείας εις την Ιταλίαν και Πανελλήνια έτελέσθησαν πρό αυτών ένθουσιώδη και σεμνά.

Διότι ή Έλληνική ψυχή δεν λησμονεί. Ένθυμείται ότι ήδελφώθη πέραν εκεί εις τας ώρας άκρας με την Ιταλικήν και εκεί έλαμψεν ή Μεγάλη μας Έλλάς.

Ένθυμείται ότι εις την Ιταλίαν εύρον καταφυγήν οι λόγιοι του Έθνους μας και εκεί όρμητήριον εις τους υπέρ του φωτισμοιού του Έθνους άγώνας των.

Ότι από την καρδίαν της Ιταλίας έχυθη αίμα κατά την επανάστασιν μας, το αίμα του Σάντα-Ρόζα έν Σφακτηρία

σαν την Πατρίδα των, ήθλησαν δε έπειτα και έν ειρήνη να την άνορθώσουν.

Και έβόησε χαιρετισμός μέγας άπ' άκρου εις άκρον της Έλλάδος, από στόματα έλευθέρων και από στόματα έξορίστων και από στόματα ημιελευθέρων Έλλήνων, χαιρετισμός φυλής προς φυλήν άπευθυνόμενος εις τον Βίττωρα Έμμανουήλ Γ' :

— Καλώς ήλθες.

Η ΙΤΑΛΙΑ ΚΟΙΤΙΣ ΤΩΝ ΓΡΑΜΜΑΤΩΝ ΜΑΣ

Αν είνε δυνατόν να παρέλθη χωρίς συγκίνησιν ο άναδιφών την ιστορίαν των ζοφερών χρόνων της δουλείας μας την εποχήν, καθ' ήν ή Ιταλία ήνοιγε τας άγκάλας της εις τους πρόσφυγας Έλληνας.

Είνε ή φιλοξενία αυτή μία από τας άφορούς της αναγέννησεως του Έθνους μας και πρέπει να αναμνησκώμεθα αυτής με εύγνωμοσύνη προς το Ιταλικόν Έθνος, το μη ήνωμένον τότε, το άγαπήσαν όμως τα γραμματά μας και τους λογίους μας.

Η άνωσις της Κωνσταντινουπόλεως δεν είχαν επέλθει άκόμη άλλ' ο κατακτητής έπροχώρει.

Οι Χρυσολωράδες, ο Γαζής, ο Πιάτος, ο Τραπεζούντιος, ο Βησσαρίων κατέφυγον τότε εις την Ιταλίαν. Έγιναν δεκτοί εκεί με άνοικτάς άγκάλας.

Ο Λεόντιος Πιάτος έγινε διδάσκαλος και φίλος του Πετρόφα και του Βοζκακίου. Ο Μανουήλ Χρυσολωράς εις την Φλωρεντίαν έδίδαξε την Έλληνικήν εις τον Ίάκωβον Άγγελον, τον Μανέτον των

βιογράφων του Βοζκακίου, τον Πόγγιον και ο Ιωάννης Χρυσολωράς εις τον Γουαρίνην τον ποιητήν του Pastor Fido.

Ο Θεόδωρος Γαζής ίδρυσε Πανεπιστήμιον εις Φερράραν και άνεδείχθη πρώτος Πρύτανης του.

Με την τιμήν να κηρυχθή πολίτης της Ένετίας από την σύγκλητόν της περιεβλήθη ο εκεί διδάσας την Έλληνικήν Γεώργιος ο Τραπεζούντιος, διατελέσας έπειτα περίφημος καθηγητής της ρητορικής και φιλοσοφίας έν Ρώμη και κληθείς υπό του Βασιλέως της Νεαπόλεως εις την αυλήν του.

Ο Βησσαρίων όμως υπήρξεν ο Έλληνας, όστις απήλυσεν των μεγαλειέτων τιμών εις την Ιταλίαν. Δι' αυτός δεν είνε

Η ΧΗΡΑ ΒΑΣΙΛΙΣΣΑ ΤΗΣ ΙΤΑΛΙΑΣ ΜΑΡΓΑΡΙΤΑ

Η Α. Μ. Η ΒΑΣΙΛΙΣΣΑ ΤΗΣ ΙΤΑΛΙΑΣ ΕΛΕΝΗ

Ο ΔΟΛΟΦΟΝΗΘΗΣ ΠΑΤΗΡ ΤΟΥ ΥΨΗΛΟΥ ΞΕΝΟΥ ΜΑΣ ΟΥΜΒΕΡΤΟΣ Α'

Ο ΠΑΠΟΣ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΤΗΣ ΙΤΑΛΙΑΣ ΒΙΚΤΩΡ ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ Β'

άγαστή ή μήμη του άνδρός, του έξομόσαντος. "Αν όμως έφθασε μέχρι του να γίνη προϊστάμενος του συνεδρίου των καρδινάλιων και επίσκοπος Τουσκούλου είνε βέβαιον ότι μετεχειρίσθη τα άξιωματά του υπέρ της πατρίδος του και ότι ειργάσθη υπέρ αυτής έν Ιταλία, τυχών προστασίας και υποστηρίξεως εκεί, δια να συμπήξη συμμάχων εθνοπαϊκήν κατά της Τουρκικής επελάσεως. Είνε εκείνος όστις συνήθησεν έν Μαντούα τους αντιπροσώπους της Πελοποννήσου, της Ρόδου, της Κύπρου και της Ηπείρου δια να συσχεθώσι κατά του Τούρκου και όστις ένήργησε προς τον αυτόν σκοπόν να συνέλθουν δύο συνέλεύσεις έν Γερμανία. Ίδρυσεν έν Τουσκούλω και επί της θέσεως όπου ευρίσκετο ή οικία του Κικέρωνος την μονήν της Crypta Ferrata, όπου ή λειτουργία έγνετο Έλληνιστί και υπήρξεν ο Μαικήνας των λογίων Έλλήνων προσφύγων, προστατής και χορηγός διαμύλης.

Ο Βησσαρίων ήνθισαν κατέλιπε την βιβλιοθήην του εις την Ένετίαν, διότι εκεί κατά πρώτον — ως είπε — κατέφυγον και εύρισκον άσυλον οι όμογενείς του οι φερόντες την τυραννίαν. Από την Ιταλίαν πάλιν άλλος Έλληνας πρόσφυξ άπτήθηεν λατινιστί προς τους ήγεμόνας της Ειρώπης περιπαθή έκκλησίαν να όπισθώσι κατά του Μωάμεθ Β'.

Ανακύπτει εκ τούτων όλων μία Ιταλία αγαπώσα την Έλληνικήν παιδείαν, προστατεύουσα τους ιεροφάντας της, παρέχουσα άσυλον δια να διδάσκουν ούτοι το έθνος των εκείθεν και να διαδίδουν την ιδέαν της ελευθερίας μας.

Βραδύτερον πολύ, κατά την 16^{ην} εκατονταετηρίδα, αναφαίνεται ή Έλληνική κοινότης της Ένετίας. "Ότι ή κοινότης αυτή επέδρασε γιγαντιαίως εις την αναβίωσιν της Έλληνικής παιδείας και της υπέρ ελευθερίας συνειδήσεως του Έθνους μας είνε όμολογημένον από τους ιστορι-

κούς. Εκεί εις την όραίαν Ιταλικήν πόλιν υπήρχον τετρακόσιοι Έλληνες τώ 1583 από πάσαν γωνίαν της Έλληνικής γής, έγιναν δε πολυαριθμότεροι βραδύτερον.

Τώ 1621 συνέστησαν έν Ένετία το Φιλαργγίνειον Φροντιστήριον, ίδρυθέν υπό του Κροατοίου Θωμά Φλαγγίνη. Εις το Φροντιστήριον δεν έγινοντο δεκτοί ειμή Έλληνες και όρθόδοξοι νέοι, έδίδασαν δε ο Κοής Καλλιάνης, ο Προκαϊάντης, ο Κατάνης, ο πολύς Ηλίας Μανιάτης, ο Ι. Πατούσας και τώ 1795, ότε παρήκμασε το Φροντιστήριον, τελευταίος ο Κυθήριος Σπαυρίδων Βλαντής.

Από την κοινωσίαν αυτήν την θάλλουσαν δια την έμπορικότητα των μελών της, αλλά και δια την ελευθερίαν την όποιαν εύρισκον εις το φιλόξενον Ιταλικόν έδαφος, έξεπορεύθησαν πλείστα αγαθά δια το Έθνος.

Ο έν Ένετία Έλληνας Επιφάνειος, ο λεγόμενος Ήγούμενος, περί τα μέσα της 17^{ης} εκατονταετηρίδος ίδρυσε δύο σχολεία, έν εις τας Αθήνας και έν εις τα Ιωάννινα, ο δε Μάνος Γιόγμας ιεροσπουδαστήριον εις την δευτέραν ταύτην πόλιν.

Δια να δευχθή πόσην επιρροήν έσχον τα σχολεία ταυτα, τα προκοδοτηθέντα έπειτα με κληροδοτήματα των έν Ένετία Έλλήνων Πάνου Ίερομνήμονος, Καρσιόανου, Ρούττη και άλλων, άρχει να μνημονεύσω τον Κούμαν, γράφοντα μόνον δια τα ιδρύματα των Ιωαννίνων ότι εις αυτά «χρωστέι ή Έλλάς την αναγέννησιν της Παιδείας».

Εις την έν Ένετία αδελφότητα του Αγίου Νικολάου χιλιάδες δουκάτων, άφιερωθέντων από Έλληνας, έφυλάσσοντο προσορισμένα και δαπανώμενα δια την Έλληνικήν παιδείαν.

Έκει έδωκε πέντε χιλιάδας δουκάτα ο Λάμπρος Μαρούλης, πλουσίαν βιβλιοθήην ο Ντήλιος, χρήματα ο Μέλος, ο Αθηναίος Ιωάννης Ντέκας δια να ίδρυθή δεύτερον σχολείον έν Αθήναις δώδεκα χιλιάδας δουκά-

Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΒΙΚΤΩΡ ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΜΕ ΤΗΝ ΣΤΟΛΗΝ ΤΟΥ ΠΑΡΑΣΗΜΟΥ ΤΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΜΟΥ

ΤΑ ΤΕΚΝΑ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΤΗΣ ΙΤΑΛΙΑΣ

Η ΠΡΙΓΚΙΠΙΣΣΑ ΜΑΦΑΛΔΑ Η Α.Υ. Ο ΔΙΑΔΟΧΟΣ ΤΗΣ ΙΤΑΛΙΑΣ ΟΥΜΒΕΡΤΟΣ ΠΡΙΓΚΙΝ ΤΟΥ ΠΕΔΕΜΟΝΤΙΟΥ Η ΠΡΙΓΚΙΠΙΣΣΑ ΥΟΑΝΝΗ

των, ο Ρουφός δι' υποτερόφους εν Λεβαδεία, ο Κλωνός δία γυμνάσιον εν Πάτραις και άλλοι.
'Εν 'Ενετία επίσης ιδρύθη και το περίφημον τυπογραφείον ο «Φοινίς».
'Η πόλις ή 'Ιταλική εχρησίμευσεν ως φάρος του Έθνους μας. Τήν φιλοξενίαν της εις τους Έλληνας ως και την προτέραν της άλλης 'Ιταλίας δεν θα λησμονήση ποτέ το 'Ελληνικόν Έθνος, την έδειξε δε δεχθείς όπως έδεχθη, ένθουσιωδώς τον Βασιλέα του αδελφού λαού.

λον Μονταίνι. Διέδωσε την ιδέαν της ένότητος της 'Ιταλίας, έπολέμησεν υπέρ αυτής, την επέβαλε τέλος εις την διπλωματίαν της Ειρώπης, ειρύνας το Πεδεμόντιόν του έως τα άκρα της 'Ιταλίας.

'Εγραφε δια τας προς την Πατρίδα υποχρεώσεις του: «Την ήμέραν κατά την οποίαν δεν θα δύναμαι πλέον να κάμω το καλόν, ούτε να εκπληρώσω τας υποχρεώσεις μου και τας υποσχέσεις μου θα κατέλιθω του θρόνου».

'Εν δε έτος πρό της οριστικής λύσεως του ζήτηματος της Πατρίδος του ειπεν:

— Εις το τέλος του έτους θα είμαι ή Βασιλεύς της 'Ιταλίας ή κύριος της Σαβοΐας κατέχωρος.

Διότι πολεμών εδανείζετο, κατέλιπε δε χρέη είκοσι πέντε εκατομμυρίων.

Και απέθανε την 9 'Ιανουαρίον 1878. Μετέλαβε των άρχάντων μυστηρίων λέγων εις τον υιόν του Ουμβέρτον:

— Έσο ισχυρός, δίκαιος, έπεικτής. 'Αγάπα την 'Ιταλίαν, τον λαόν σου, την ελευθερίαν.

'Απέθανεν εις Ρώμην όμως όπου έσχησε με το αίμα του τον θρόνον της Σαβοΐας, θρόνον εκπροσωπούντα την ένότητα της εως εις μικρά βασίλεια και δουκάτα άνισχυρα και δουλεύοντα κατατετηγμένης 'Ιταλίας.

Ο ΠΑΤΗΡ ΚΑΙ Η ΜΗΤΗΡ

Με τοιαύτας παραδόσεις άνετροφής ο πατήρ του ξένου μας, ο Ουμβέρτος.

'Εγενήθη το 1844 πριν ακόμη ύπάρξη ή 'Ιταλία μεγάλη.

'Επολέμησε και αυτός κατά τον λυσσαλέως άρνομένον την ελευθερίαν και την ένότητα της 'Ιταλίας Αυστριακών και διακρίθη εις την μάχην της 24ης 'Ιουνίου 1866 δια της ψυχραιμίας και γενναϊότητος, την οποίαν έδειξε κατά τών αυστριακών ουλάνων.

Δέν είχαν ακόμη νυμφευθή την Μαργαρίταν. Τήν εγνώρισεν εις τήν Μόντζαν το θέρος του

ΠΡΟ ΤΡΙΑΚΟΝΤΑ ΠΕΝΤΕ ΕΤΩΝ [Ο Βασιλεύς Βίκτωρ 'Εμμανουήλ Γ'— τότε πρίγκιπ της Νεαπόλεως— μετά της μητρός του Βασιλοσής της 'Ιταλίας Μαργαρίτας].

1861, την χαριτωμένην ξαδέλφην του, θυγατέρα της Μαρίας Πίας, όταν αυτή ήτο δέκα έπτά έτων, κομψός, ρωμαλέος, ίσπεις και κνηγρός άριστος.

'Οκτώ έτη παρήλθον εκτοτε όταν ο Βίκτωρ 'Εμμανουήλ Β' έσκέφθη να νυμφεύση τον υιόν του.

'Η Μαργαρίτα είχε τότε άποκρούση την χείρα του Βασιλέως Καρόλου της Ρουμανίας ειπούσα:

— 'Αγαπώ πολύ την 'Ιταλίαν και δια να μείνω εις αυτήν άποκρούω χίλια στέμματα.

'Ο στρατηγός Μεναμβρόα έπρότεινε εις τον Βασιλέα αυτήν ως νύμφην.

— Τί λέτε; άνεφώνησεν ο 'Εμμανουήλ. Αυτή είνε παιδάκι.

Καθόλου, Μεγαλειότατε, είνε όρραία και χαριτωμένη νεάνις.

Και περιέγραφεν ο στρατηγός τον χαρακτήρα της, την χάριν της την όλίγον υπερήφανον, την ελαφράν αισθηματιζότητά της, την συγκατομένην όμως από μίαν μεγάλην σταθερότητα χαρακτήρος.

'Ο Βασιλεύς δεν εγνώριζε την άνευμίαν του, άλλ' έπειτα από την περιγραφήν αυτήν ειπε:

— 'Αναγνωρίζω το αίμα μου εις την Μαργαρίταν.

Και άνεχώρησε δια το Τουρίνον, όπου κατοίχει ή μητήρ της και άποόπτος έπισκέπτετο το μέγαρόν του.

Μετ' όλίγον έπανήρχετο φέρων και τον υιόν του δια να ζητήση επισήμως την χείρα της Μαργαρίτας δια τον Διάδοχον.

'Ο ένθουσιασμός του λαού έδειχθη άκράτητος εις το Τουρίνον, εις την Φλωρεντίαν, παντού δια το τέλειον ζεύγος. Και ο Διάδοχος όσημέραι εγίνετο αγαπητότερος εις το πλευρόν της όρραίας Μαργαρίτας.

'Εμενον εις την Μόντζαν ήσυχoi και αγαπητοί από όλους, ένθ' ο μέλλον Βασιλεύς κατέκα την αγάπην του λαού διαρκώς.

'Επισκέπτετο τα έργοστάσια, συνωμίλει με τους εργατάς, εκάλει εις γέμματα τους φοιτητάς, οι όποιοι έτίχαινε να παρουσιασθώσιν ένώπιόν του ως έπιτροπαί, έτρεξε μίαν νύκτα εις πυρκαϊάν και επανήλθε σχισμένος και μαυρισμένος άλλ' υπερήφανος, άλλ' αγαπητότερος εις τον λαόν.

'Εκλήθη να βασιλεύση όταν ή 'Ιταλία διηγε πλέον ειρήνην. Και έδειξεν όλην την εγγένειαν της ψυχής του και όλην την γενναϊότητά του προκινδυνεύον υπέρ του λαού του.

Εις το 1884 έξερσάγη χολέρα εις την Μιαούσκαν και την Νεάπολιν. Μετά έπίσεφιν όλίγων ήμερών εις την σύγγρον του και τον υιόν του, τον νυν Βασιλέα, διαμένοντας εν Βενετία, έφθανεν άποόπτως εις Νεάπολιν, όταν έμεινετο ή άταισιία νόσος. 'Επαρηγόρει, έβρηθει, εισήρχετο εις τα νοσοκομεία, διέτασσε τα δέοντα και μάτην παρεκαίετο να φύγη και να μη εκθέτη εις κίνδυνον την ζωήν του.

— 'Η Μεγαλειότης σας είνε έδω — του ειπεν — από είκοσι-τεσσάρων ώρών. 'Εκαμην ό,τι έφρασε δια να δείξω...

— Δέν ήλθα έδω δια να δείξω τίποτε... άπήντησεν. 'Ηλθα δια να κάμω το καθήκόν μου και είμαι βέβαιος ότι ο καθένας θα κάμη το ίδιόν του.

Τό τερας όμως της άναρχίας δεν έφείσθη του καλού Βασιλέως.

'Εδολοφονήθη ούτος, ως γνωστόν, εις τον ίδιον τόπον όπου διήλθε τας όρραιοτέρας στιγμάς του βίου του, εις την Μόντζαν τον 'Ιούλιον του 1900.

ΤΟ ΣΙΔΗΡΟΥΝ ΣΤΕΜΜΑ

Μεταξύ τών κειμήλιων του 'Ιταλικού Θρόνου, κειμήλιον ιερόν και άπολαμβάνον σεβασμού και τιμών είνε το «Σιδηρούν Στέμμα».

Ειδιχή φρονιά το περιστοιχίζει έξαγόμενον της θήκης του, οι «Χαλιβαρδιέροι του Σιδηρού Στέμματος», ήζον δε οι κώδονες και παρατάσσεται κατά την διέλευσίον του στρατός. Διά να μεταφερθή κάπου, άταιτείται Β. Διάταγμα.

ΤΟ «ΣΙΔΗΡΟΥΝ ΣΤΕΜΜΑ», ΤΩΝ ΒΑΣΙΛΕΩΝ ΤΗΣ ΙΤΑΛΙΑΣ

Είνε άπλούν το κειμήλιον αυτό άλλ' ιστορικόν. 'Από χροιά λυθοζομηται και γεγλυμένα ελάσματα άποτελείται κατά το πρότυπον των βυζαντινών στεμμάτων, αλλά τα χροιά αυτά ελάσματα καλύπτουν σιδηρούν κύκλον, όστις, κατά την παράδοσιν, κατασκευάσθη έξ ήλου από εκείνους δι' όν ο Θεάνθρωπος καθήλωθη εις τον Σταυρόν.

Είνε δια τοϋτο ιερόν το στέμμα αυτό, άλλ' είνε τοιοϋτον και δια την μακράν ιστορίαν του, ιστορίαν ή όποία σφραγίζεται ένα άκόμη δεσμόν μεταξύ 'Ιταλίας και 'Ελλάδος.

'Εν τω επικηδείω αυτού λόγω εις τον Αυτοκράτορα Θεοδοσίον τον Α' ο Άγιος Άμβρόσιος πληροφορεί τά έξής περί του στέμματος αυτού:

'Η Άγία 'Ελένη διάταξε την κατασκευήν του και, ως άλεξιτήριον από παντός κακού και σεβάσιμον ένθύμημα, το έδώρησεν εις τον υιόν αυτής, τον Μεγάλον Κωνσταντίνον.

Περήλθε τότε εις τον Πάπαν Γρηγόριον τον Μεγάλον και από τών χειρών αυτού, δωρηθέν, εις τας της Βασιλευσίων των Λογγοβαρδων Θεοδοζίνδης.

Αυτή το έδώρησεν εις τον Καθεδριζόν ναόν του Άγιου 'Ιωάννου της Μόντζας με την διαταγήν, ίνα πάντες οι διάδοχοί της στέμονται δι' αυτού.

'Η ιστορία του πολυτίμου Στέμματος συνεχίζεται. Εις τας 26 Μαΐου 1805 ο Ναπολέων ο Μέγας το φορεί ως δείγμα της επί της 'Ιταλίας κυριαρχίας του και λέγει:

— 'Ο Θεός μου το έδωκεν, ούαί εις ότινα το θίξει.

Οι Αυστριακοί μετά ταϋτα κατακάλυζον την 'Ιταλίαν και ο 'Ραδέσκις άγάγει το στέμμα εις την Βιέννην, λάμφρον πολυτίμου.

'Η 'Ιταλική Πατρις όμως άναγεννάται έπειτα. Οι άγώνες του Βίκτωρος 'Εμμανουήλ, του Καρούβι, του Γαριβάλδη έστέφοντο υπό έπιτυχίας.

'Η 'Ιταλία ιδρύεται και ο Βίκτωρ 'Εμμανουήλ γίνεται Βασιλεύς της. Και τότε ζητείται το Στέμμα από την Αυστρίαν και άποδίδεται, φιλιασόμενον με τον σεβασμόν των όποίων είδομεν.

ΑΠΟ ΤΟΝ ΒΙΟΝ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ

Η ΓΕΝΝΗΣΙΣ ΤΟΥ

Τήν έσπέραν της 17 Νοεμβρίου 1869 το θέατρον του Σάν-Κάρολο εις την Νεάπολιν ήτο πλήρες. Έξαφνα από το δημοτικόν θεατρον ήκούσθη ή φωνή:

— Πολίται! Λαμβάνω την τιμήν να σας πληροφορήσω ότι ή Α. Β. Υ. ή Πριγκίπισσα Μαργαρίτα έτεκεν αίσιως υιόν.

Φαντάζεται πός τις τί έγεννη. 'Η παράστασις διεκόπη, ζητωζωραγαί άντίχησαν, διαδηλώσεις διοργανώθησαν άδουσαι, ή πόλις έφωταγωγήθη, ένθ' από του Σαιν-Έλμα κανονιοβολισμοί άνήγγελλον το ευτυχές γεγονός.

Εις την μεγάλην αίθουσαν του άνακτόρου άνέμενε ή Κυβέρνησις και οι τιτλόχοι του Κράτους διαρκώς ταξειδεύοντες από Φλωρεντίας εις Νεάπολιν δια να χορημιεύσουν, κατά τους νόμους του οίκου της Σαβοΐας, ως μάτρωτες του τοκετού.

Τήν δεκάτην έσπερινήν ώραν επευφημία ζωηραί εγέμιζαν την αίθουσαν. Άμνηστεια έδόθησαν και λαϊκαί εορταί.

Αί 'Ιταλικά πόλις προσέφερον τα ίμάτια εις το νεογόν και ή Νεάπολις το λίκνον του θαύμα αληθινόν τέχνης.

Τήν τετάρτην ήμέραν επρόκειτο να βαπτισθή ο Διάδοχος. 'Ελεγον τότε να τον όνομάσουν 'Εμμανουήλ-Φιλίβερτον ή Κάρολον-Εμμανουήλ. 'Ο πατήρ του όμως έθεσε τέρα εις την συζήτησιν ειπόν:

— Εις κάθε οικογένειαν είνε έθιμον το παιδί άν είνε άρρεν να λαμβάνη το όνομα του πάπου του και άν είνε θήλυ της μάμμης του. Αυτό θα κάμωμεν και ήμεις.

Και ο Διάδοχος έβαπτίσθη Βίκτωρ-Εμμανουήλ. 'Ανάδοχος του υπήρξεν ή Νεάπολις δια του Δημάρχου της κόμητος Καπιτέλλι και άντιπροσώπου από όλα τα επαγγέλματα και από τους λεμβούχους άκόμη.

Ο ΙΤΑΛΟΣ ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΕΠΙ ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΟΥ

ΜΙΑ ΠΑΛΑΙΑ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΗ ΕΙΚΟΝ [Ο Βασιλεύς Ουμβέρτος μετά της συζύγου του, του υιού του Πρίγκιπος της Νεαπόλεως, της αδελφής του Μαρίας Πίας και τών υιών της].

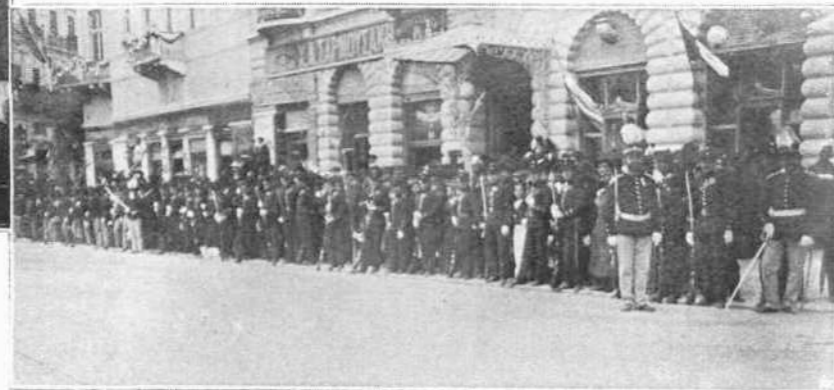
ΑΠΟ ΤΗΝ ΥΠΟΔΟΧΗΝ
ΤΟΥ ΥΨΗΛΟΥ ΞΕΝΟΥ

Ο ΔΙΑΚΟΣΜΟΣ ΤΗΣ ΟΔΟΥ ΣΤΑΔΙΟΥ

ΣΠ. ΜΕΡΚΟΥΡΗΣ
ΔΗΜΑΡΧΟΣ ΑΘΗΝΑΙΩΝ

[Φωτ. Σ. Καμηλιέρη]

Η ΠΑΡΑ ΤΗΝ ΟΜΟΝΟΙΑΝ ΠΑΡΑΤΑΞΙΣ ΤΩΝ ΣΤΡΑΤ. ΣΧΟΛΩΝ

Ἡ δεξίωσις ἦς ἔτυχεν ὁ ἑστεμμένος Ξένος μας ὑπερβῆ κατὰ τὴν θεομά-
τητα πάσαν προσδοκίαν. Εἰς τοῦτο συνετέλεσε κατὰ τὸ πλεῖστον ἡ συμμετοχὴ
τοῦ Δημάρχου τῆς πρωτεύουσας κ. Σ. Μερκούρη, πρωτοστατήσαντος περὶ τὴν
πανδημὸν ἐπιδήμιον τῶν ἑορταστικῶν αἰδημάτων. Ἄλλως καὶ ὁ ἑλληνοπρο-
σέτατος διάκοσμος τοῦ σταθμοῦ τῆς Ὀμοנוίας, κατὰ τὴν κοινὴν ὁμοθυμίαν
ἐπέβη ἀπὸ πάσης ἀπόψεως ἐντέλης, ὀφείλεται δὲ οὗτος τόσοι κατὰ σέβδιον
ὅσον καὶ κατ' ἐκτέλεσιν εἰς τὸν ἀρχιμηχανικὸν τοῦ Δήμου κ. Ι. Κολλιναίτην,
ὅστις ἐδείχθη κράτιστος τῆς αἰσθητικῆς μυστικῆς.

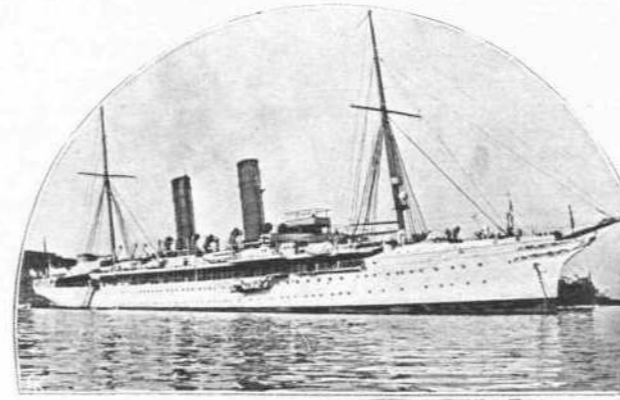
Ι. ΚΟΛΛΙΝΙΑΤΗΣ
ΑΡΧΙΜΗΧΑΝΙΚΟΣ ΤΟΥ ΔΗΜΟΥ
ΑΘΗΝΑΙΩΝ

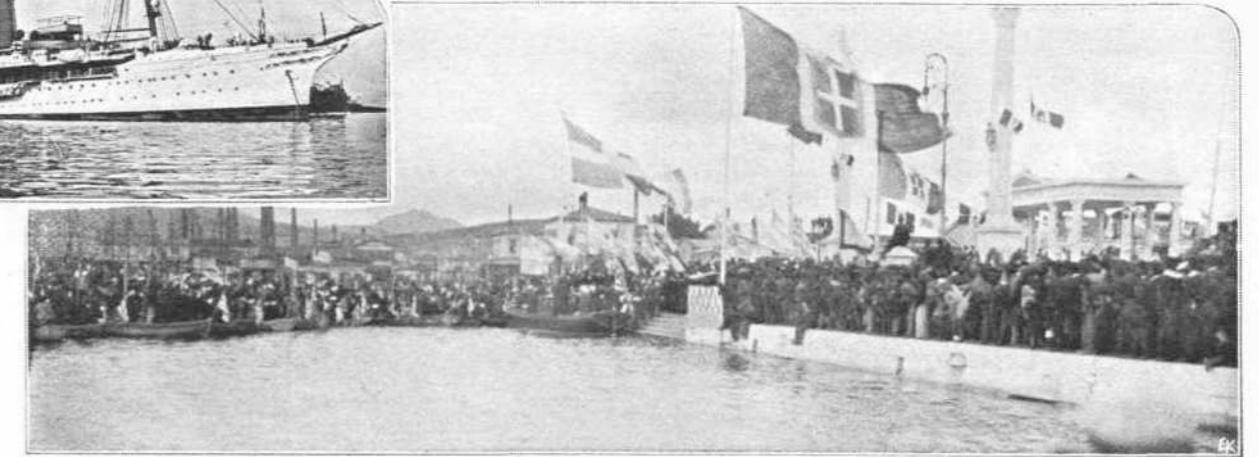
ΕΙΣ ΑΝΑΜΟΝΗΝ ΤΟΥ ΞΕΝΟΥ.— ΠΩΣ ΔΙΕΚΟΣΜΗΘΗ Ο ΣΙΔΗΡΟΔΡΟΜΙΚΟΣ ΣΤΑΘΜΟΣ ΟΜΟΝΟΙΑΣ

[Φωτ. Σ. Καμηλιέρη]

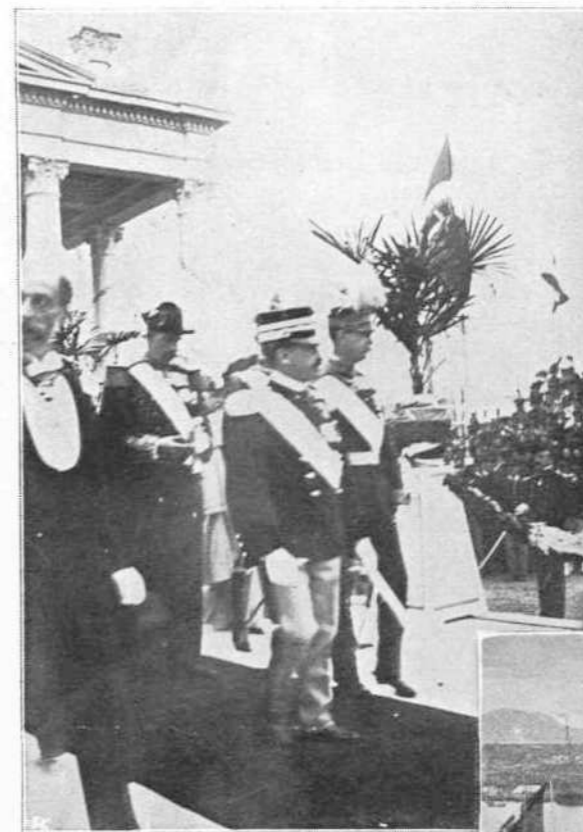
Η ΔΕΞΙΩΣΙΣ ΕΝ ΠΕΙΡΑΙΕΙ

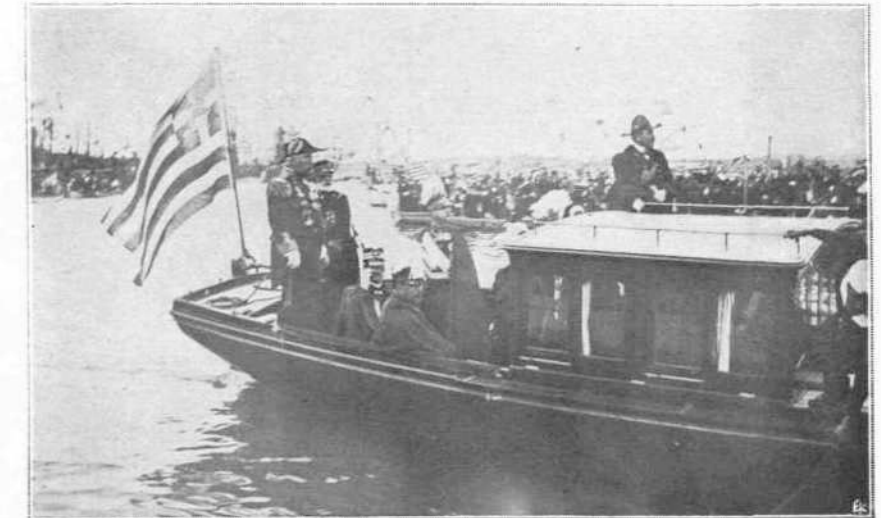
Η ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΘΑΛΑΜΗΓΟΣ
"ΤΡΙΝΑΚΡΙΑ,"

Η "ΔΑΓΜΑΡ," ΠΡΟΣΠΕΛΑΖΟΥΣΑ ΕΙΣ ΤΗΝ ΒΑΣΙΛΙΚΗΝ ΑΠΟΒΑΘΡΑΝ

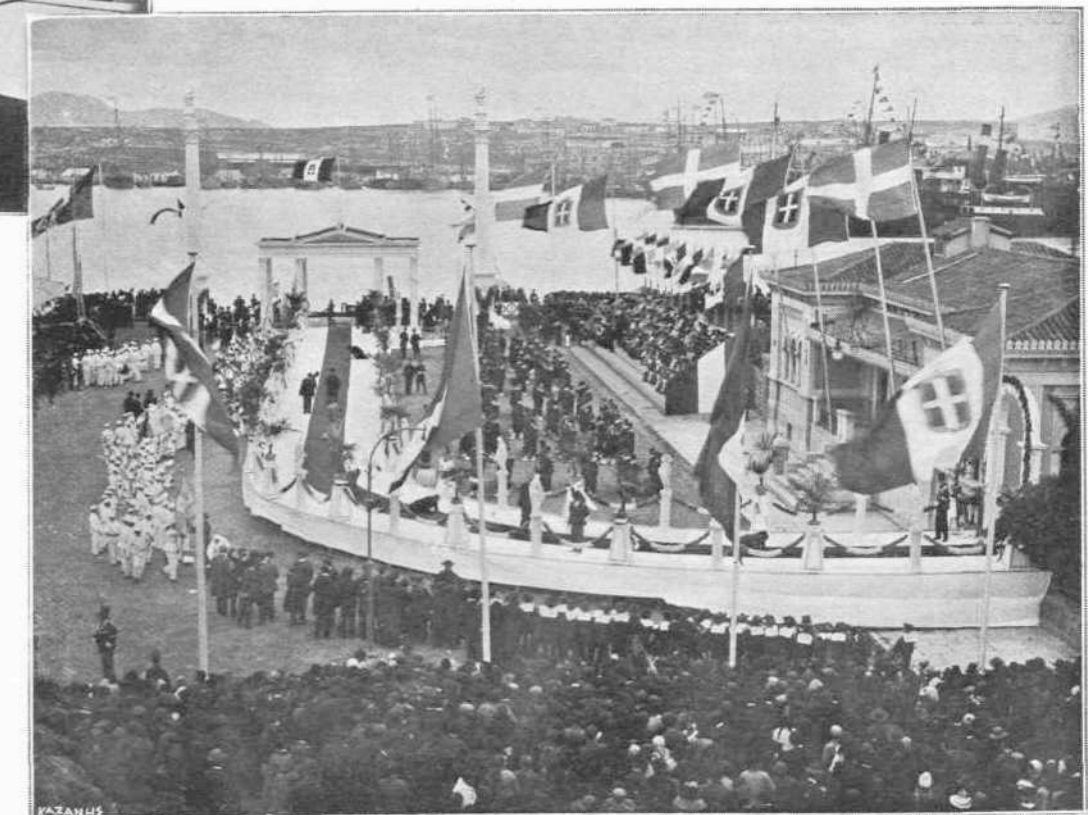

ΟΙ ΒΑΣΙΛΕΙΣ ΚΑΤΕΥΘΥΝΟΜΕΝΟΙ
ΕΙΣ ΤΟΝ ΣΙΔΗΡΟΔΡΟΜΙΚΟΝ ΣΤΑΘΜΟΝ ΠΕΙΡΑΙΩΣ
[Φωτ. Γ. Γρηγοραπούλου]

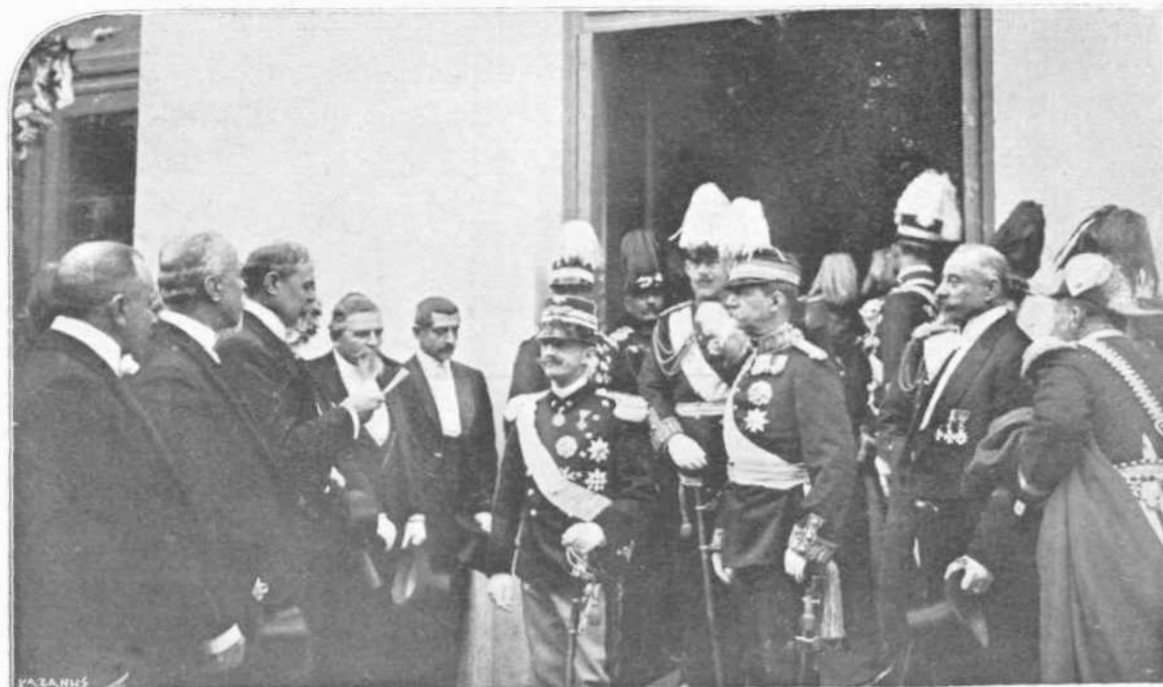
Η ΦΕΡΟΥΣΑ ΤΟΥΣ ΒΑΣΙΛΕΙΣ Β. ΑΤΜΑΚΟΣ "ΔΑΓΜΑΡ," ΕΠΛΕΕ ΜΕΣΩΙ ΜΥΡΜΗΚΙΑΣ ΛΕΜΒΩΝ
[Φωτ. Γ. Γρηγοραπούλου]

Ἐκ παραλλήλου καὶ ἐξ ἴσου ἐπιτυχῆς ὑπῆρ-
ξεν ὁ διάκοσμος τῆς ἀποβάθρας Πειραιῶς. Καὶ
αὐτὸς ἑλληνοκρατῆς, εὐαφρὸς, λιτός, ἀπέριττος
ἀλλὰ γραμμῶς, με ὀρατὰς ἑλληνικὰς γραμμὰς.
Ὁ διάκοσμος οὗτος ὀφείλεται εἰς τὸν μηχανι-
κὸν τῆς πόλεως Πειραιῶς κ. Π. Ροιλόν.

Ο ΔΙΑΚΟΣΜΟΣ ΤΗΣ ΑΠΟΒΑΘΡΑΣ ΠΕΙΡΑΙΩΣ

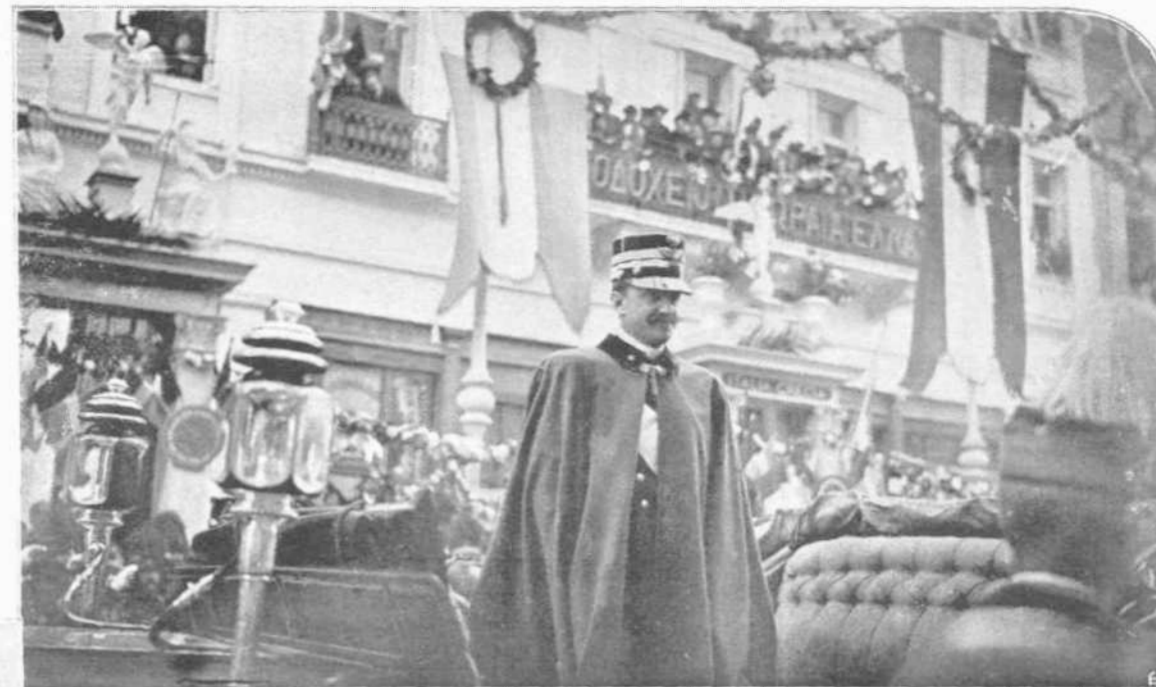
[Φωτ. Γαζιάδου]

Ο ΔΗΜΑΡΧΟΣ ΑΘΗΝΑΙΩΝ ΠΡΟΣΦΩΝΩΝ ΤΗΝ Α. Μ. ΕΞΩΘΙ ΤΟΥ ΣΙΔΗΡΟΔΡ. ΣΤΑΘΜΟΥ ΟΜΟΝΙΑΣ
[Φωτ. Όστ. Καταστήματος "Kodak.."]

Η ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΑΜΑΣΣΑ ΔΙΕΡΧΟΜΕΝΗ ΠΡΟ ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ
[Φωτ. Όστ. Καταστήματος "Kodak.."]

Η Α. Μ. Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΙΤΑΛΙΑΣ ΑΝΕΡΧΟΜΕΝΟΣ ΕΠΙ ΤΗΣ ΑΝΑΚΤΟΡΙΚΗΣ ΑΜΑΣΣΗΣ
[Φωτ. Όστ. Καταστήματος "Kodak.."]

ΟΙ ΒΑΣΙΛΕΙΣ ΑΝΕΡΧΟΜΕΝΟΙ ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΚΡΟΠΟΛΙΝ
[Φωτ. Σ. Καηλιέρη]

ΤΟ ΠΑΝΘΟΣ ΚΑΤΕΚΛΥΣΕ ΤΗΝ ΠΛΑΤΕΙΑΝ ΤΩΝ ΑΝΑΚΤΟΡΩΝ ΚΑΙ ΕΞΕΠΛΑΝ ΕΙΣ ΑΛΗΘΗ ΦΡΕΝΙΤΙΔΑ
ΑΜΑ ΤΗ ΕΜΦΑΝΙΣΕΙ ΤΩΝ ΒΑΣΙΛΕΩΝ
[Φωτ. Κ. Μπίργκισσ]

ΟΙ ΒΑΣΙΛΕΙΣ ΕΞΕΡΧΟΜΕΝΟΙ ΤΟΥ ΜΟΥΣΕΙΟΥ ΤΗΣ ΑΚΡΟΠΟΛΕΩΣ
[Φωτ. Ε. Καρζή]

ΟΙ ΒΑΣΙΛΕΙΣ ΕΞΕΡΧΟΜΕΝΟΙ ΤΟΥ ΠΑΡΘΕΝΩΝΟΣ
[Φωτ. Ε. Καρζή]

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΤΩΝ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ ΤΗΣ ΙΤΑΛΙΑΣ κ. ΤΙΤΤΟΝΙ ΕΠΙ ΤΗΣ ΑΚΡΟΠΟΛΕΩΣ
[Φωτογραφία τοῦ ἐξαίτερου συνεργάτου μας κ. Σ. Καηλιέρη, ληφθεῖσα ἐν ἐπισημῶνι συγκαταθέσει τῆς Α. Ἐξοχότητος]

Η ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΠΟΜΠΗ ΔΙΑΣΧΙΖΟΥΣΑ ΤΗΝ ΟΔΟΝ ΣΤΑΔΙΟΥ ΠΡΟΣ ΤΑ ΑΝΑΚΤΟΡΑ
[Φωτ. Ε. Καρζή]

Γ. ΣΩΤΗΡΙΑΔΗΣ
ΓΕΝΙΚΟΣ ΤΑΜΙΑΣ ΤΗΣ Α. Μ. ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ

Ι. ΠΑΠΑΔΙΜΗΤΡΑΚΟΠΟΥΛΟΣ
ΥΠΟΣΤΡΑΤΗΓΟΣ, ΑΡΧΗΓΟΣ ΤΟΥ ΣΤΡ. ΟΙΚΟΥ ΤΗΣ Α. Μ. ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ

Γ. ΤΣΕΡΝΟΒΙΤΣ
ΣΤΑΥΛΑΡΧΗΣ ΤΗΣ Α. Μ. ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ

Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ—Ο ΑΝΘΡΩΠΟΣ

Χιλανσεν επάνω από το φέρετρόν του πατρός Του ο Βίκτωρ Έμμανουήλ και από την συντριβήν εκείνην εξήλθε δυνατός. Τού παρουσίασαν την επομένην προκήρυξιν προς τόν λαόν την οποίαν είχαν συντάξη διά να απαλλάξουν του κόπου αυτού τόν Βασιλέα εις τόσον οδυνηράς στιγμάς.

— Σας ευχαριστώ διά τας συμβουλίας σας και την βοήθειάν σας. Έφροντίσα μόνος μου.

Και εξέδιδεν εκείνην την προκήρυξιν, εις την οποίαν ή ψυχή του εφαινετο ήρεμος και κρατούσα εαυτής και ή πειρά του διά τά ζητήματα του λαού μεγάλη.

Μετ' όλίγας ήμέρας έδιδε τόν δοκον ενώπιον τών γερουσιαστών και τών βουλευτών. Έξεφώνησε τότε λόγον ο όποιος εθανυμάσθη.

Με την προκήρυξιν και τόν λόγον ο νέος Βασιλεύς έδειξε δύναμιν θελήσεως, γνώσιν τών αναγκών του Έταλικού λαού, τελειότητα εις την αντίληψιν τών καθηκόντων του.

Διά τόν λόγον του Βασιλέως του ο πρώην ύπουργός Φερράρι ειπε προς τόν ανταποκριτήν της «Ημερησίας».

—Ο βασιλικός λόγος εινε αποκαλύψης ότι ο Βίκτωρ Έμμανουήλ έσται διά την Έταλίαν, ότι ο Αντοκρατορ Γουλιέλμος διά την Γερμανίαν.

Όλίγας ήμέρας μετά την εις τόν Θρόνον ανάρρησιν του ο Προϋθυπουργός του παρουσίασε διατάγματα να υλογορή. Ο Βασιλεύς δεν υπέγραφεν αν δεν εξήταζε λεπτομερέστατα περι τίνος έπρόκειτο. Ο πατήρ του υπέγραφεν ανεξελέγκτως. Αύτη ή μεταβολή δυσηρέστησε τόν Προϋθυπουργόν, διεδόθησαν δε μάλιστα φημαι περι παρατήσεως του Ύπουργείου. Έπί τέλους έπεκράτησεν ή νέα τακτική.

Δ. ΒΑΚΑΛΟΓΟΥΣ
ΥΠΑΣΠΙΤΗΣ ΤΗΣ Α. Μ. ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ

Μεγάλας φροντίδας καταβάλλει ο Βίκτωρ διά την δικαιοσύνην. — Πρέπει — ειπε κάποτε — να απαιτώμεν από τους πολίτας να σέβονται τους νόμους. Εινε όμως αναγκαίον να εφαρμόζονται αυστηρώς οι νόμοι και πρό πάντων αμερολήπτως. Η μεγαλειτέρα δυστυχία διά την δικαιοσύνην θα ήτο αν την υποπτεύοντο ότι μεταχειρίζεται ανίσους πλάστιγγας.

Επιθυμει να δύναιται και ο τελευταίος πολίτης να απευθύνεται προς αυτόν. Εις ανώτερος υπάλληλος του ύπουργείου των Ταχυδρομείων και Τηλεγράφων έγραψεν εις τόν Βασιλέα παραπονούμενος δι' αδίκημά τι το όποιον τώ προσεγένετο από τους ανωτέρους του. Ο Βίκτωρ παρέδωκε την επιστολήν εις τόν Ύπουργόν προς εξέτασιν, ενθ' συγχρόνως διάτασσε «να μη λαμβάνεται ουδέν πειθαγωγικόν μέτρον κατά παντός υπάλληλου ο όποιος θέλει να απευθυνθή απ' ευθείας προς τόν Βασιλέα».

Και μένει στρατιώτης πάντοτε ο Βασιλεύς. Σπανίως φέρει πολιτικήν ένδυμασίαν και τότε επιμελημένως μάλλον παρ'α με χάριν.

Έξυπνά προΐ, επισκέπεται ξε άπροόπτου τούς στρατώνας, ερωτά και τόν τελευταίον στρατιώτην και διά τας τελευταίας λεπτομερείας της ζωής του ακόμη. Ηρώτησε μίαν ήμέραν τόν στρατιώτην Σόλβιον Ποζάριο αν έγραφεν εις την μητέρα του και εκείνος του απήτησεν, ότι από δύο έτών δεν έχει γράψη.

— Κακά, πολύ κακά απήτησεν ο Βασιλεύς. Έσπύλλογίσθης τά δάκρυα που χύνει ή μητέρα σου διότι δεν έχει ειδήσεις σου;

Εινε γνωστόν εν έπεισόδιον του Βασιλέως όταν ακόμη ήτο πριγκιπή της Νεαπόλεως. Έγίνοντο πειράματα επί κωβωτιδίων δυναμίτιδος τά όποια εχρησίμευον να εμποδίζον πάσαν εκκρηξιν παρ' όλην την

μετακίνησιν των. Διά να βεβαιωθή καλύτερον τουτο έπυροβόλουν κατά τών κωβωτιδίων, όποτε αίφνης εν τούτων εκρήγνυται. Ουδείς έπαθε τίποτε. Ο Πριγκιπή εκουμβώσε τότε τόν μανδύαν του και διάταξε να εξακολουθήσουν τά πειράματα.

Όταν έτελείωσαν και έφυγεν ο Βίκτωρ παρατηρήθησαν ίχνη αίματος εις την θέσιν του. Είχε πληγωθή, χωρίς όμως να είπη τίποτε.

Ήθος, γλυκύς, στοργικός προς την γυναίκα του ως και τά τέκνα του ο ξένος μας.

Μελετηρός, παρακολουθεί τά κοινωνικά ζητήματα και εινε δεινός νομισματολόγος. Σπύρτομαν και κνηγός. Συγχρότατα εξέσχεται του Κρηναίου με τó αυτοκίνητόν του και μεταβαίνει εις τó Καστέλ - Πορτσιάνο διά να κνηγήση. Προγενματίζει εκει με τούς συντρόφους του καθημένος επί της γλώης.

Εις τó σπήτι του άλλους και εχθρός της έθιμοτυπίας.

Παρακολουθεί με υπερηφάνειαν και με στοργήν την ανάπτυξιν τών τέκνων του, της Υολάνδης, της Μαφάδας και του Διαδόχου, τρώγει δε μόνος μετά της συζύγου του, ενθ' ο πατήρ του εκάλει και τούς αδελφούς.

Ο κήπος του εινε πρότυπον τοιούτου, αναπτυσσόμενος υπό τας άμέσους οδηγίας του έστεμμένου αυτού λάτρου του πρασίνου, ο όποιος προστατεύει και αγαπά τά δάση.

Εις τας έπισήμους παρουσιάσεις ο Βασιλεύς έχει τι τó δημοίζον προς τόν φίλον τον Γουλιέλμον της Γερμανίας. Όλα τά ζητήματα τά θίγει όμιλών πρό συναθροίσεων και εις τελετάς.

Ο Βασιλεύς αναγινώσκει τας κριωτέρας εφημερίδας του κόσμου αλλά δεν διάκειται ευμενώς προς τους δημοσιογράφους.

Με όλίγας γραμμάς αυτός εινε ως Βασιλεύς στρατιώτης και άνθρωπος ο Βίκτωρ Έμμανουήλ.

Ο ΚΟΜΗΣ ΓΙΑΝΟΤΤΙ
ΑΡΧΟΝ ΤΟΥ ΠΑΛΑΤΙΟΥ ΚΑΙ ΜΕΓΑΣ ΤΕΛΕΤΑΡΧΗΣ
ΤΗΣ Α. Μ. ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΤΗΣ ΙΤΑΛΙΑΣ

την γέφυραν με ένα αδιάβροχον όταν ήτο θύελλα απολαμβάνων την μεγαλοπρέπειάν της.

Διηγείται ο δημοσιογράφος Έδουάρδος Σκαρφόλιο, γιώτιαν και αυτός γνωστότατος, ότι ευρισκόμενος έδώ ειδεν, ενθ' ο καιρός ήτο τρομερός, τó γιώτ του τότε Διαδόχου της Έταλίας να εισέσχεται εις τόν λιμένα του Πειραιώς. Ο Βίκτωρ Έμμανουήλ, ο όποιος τότε έταξείδενεν ένκόγκνιτο υπό τó ψευδώνυμον Πριγκιπή Πολλουτσο, ίστατο εις την γέφυραν βοεγμένος από κεφαλής μέχρι ποδών. Χωρίς να λάβη καιρόν να αλλάξη ένδύματα, άπεβιάσθη, έπεσκέφθη την Ακρόπολιν, εκαιμε μερικιάς άγοράς και έφυγεν.

Διά δευτέραν φοράν μάς έπεσκέφθη ο Βίκτωρ Έμμανουήλ τόν Ιούνιον του 1900 μετά της συζύγου του.

Κατέπλευσεν εις τά έλληνικά ύδατα τότε ως Πριγκιπή της Νεαπόλεως και τά άφηκεν ανακεκρυγμένους Βασιλεύς της Έταλίας.

Διά τó ταξείδιον αυτό εχόμεν πληροφορίας περισσοτέρας παρ'α διά τó πρώτον.

Συνέβη και' αυτό και εν έπεισόδιον εις την μονήν του Αγίου Στεφάνου εις τά Μετέωρα, τó όποιον θα διηγηθώμεν.

Εις τά Τριγκάλια τότε νομάρχης ήτο ο κ. Παπαγελάς, γνωστόντος δε ότι ο Βίκτωρ Έμμανουήλ και ή σύζυγός Του θα διήρχοντο εκειθεν, ο νομάρχης ήτόμισεν όλα τά άπατούμενα διά την φιλοξενίαν.

Ηδωρεπίσθη ή ώραία όντως οικία του κ. Χατζηγάκη, ο κ. Παπαγελάς δε και αι άρχαι κατήλθον εις τόν σταθμόν διά να υποδεχθούν τόν ύψηλόν ξένον.

Τό τραϊνον εφθασεν, εδέθη ο Βίκτωρ τας εντάς τών άρχών, εδήλωσεν όμως ότι δεν θα εξήρχετο προς μεγάλην απογοήτευσιν τών Τριγκαλιώνων.

Έξηκολούθησε τόν δρόμον του εις Καλαμπάκιαν και εκειθεν εφθασεν εις Μετέωρα.

Όπως γράφει τó «Άστν» της εποχής εκείνης, οι συνοδοι του Βικτωρος Έμμανουήλ εφρόνον ενυθρά πηλίκια.

Οι καλόγηροι τά ενόμισαν ως φέσια και τούς επισκέπτας ως Τούρκους, δεν έροριπτον δε τó δίκτυον διά να τούς άνελκύσουν. Εις μάτην ούτοι εσφύριζον κάτωθεν.

Ο Βασιλεύς ειδη τότε να αναβαίγη από τας αιωρομένους κλίμακας εις την μονήν παύς με τρόφιμα φορτωμένους και έπέμενε να ανέλθη από την κλίμακα και αυτός, αποτρεπόμενος όμως από τούς συνοδοίς του.

Εις Έταλός αξιωματικός τότε ήκολούθησε τόν παιδα.

Οι καλόγηροι όταν τόν ειδον τόν προσηγόρευον με τόν τίτλον του «Πασσά».

Έπειτα εξηγήθη τó λάθος των και ανήλθεν και ο Βίκτωρ Έμμανουήλ εις την Μονήν.

Την δεκάτην έννάτην Ιουλίου ανηγγέλετο εις Αθήνας ή δολοφονία του βασιλέως Ουμβέρτου. Συγχρόνως εφθανον τηλεγραφήματα να παρακληθή ή Έλληνική

ΔΥΟ ΑΛΛΑ ΤΑΞΕΙΔΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

Εινε, ως γνωστόν, ή τρίτη φορά κατά την οποίαν ο Βασιλεύς της Έταλίας επισκέπεται την Πατρίδα μας.

Την πρώτην φοράν ήλθεν εις τά 1890 με την θαλαμηγόν

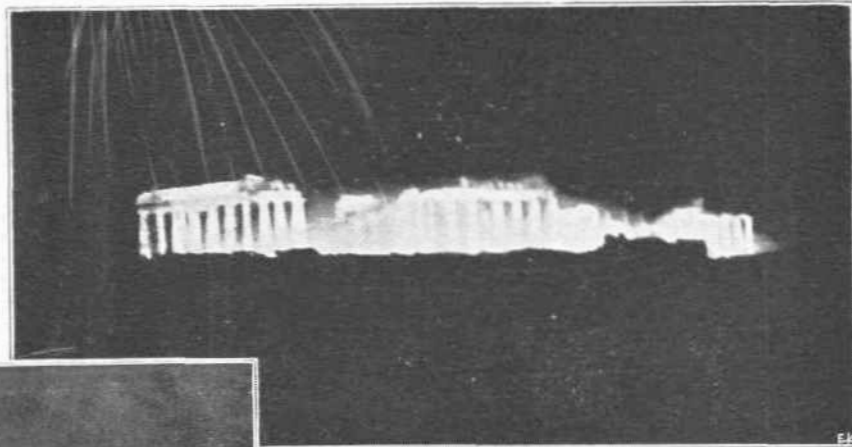
Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΚΑΙ ΤΟ Δ. ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ ΤΗΣ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΙΤΑΛΙΚΗΣ ΠΑΡΟΙΚΙΑΣ
[Εις τας εορτάς επί τη άφιξει του Έταλίου Άνακτος, ή εν Αθήνας Έταλική παροικία μετέσχε, ως όφειλεν, ενεργήτατα διά του Δ. Συμβουλίου αυτής. Εκεί τη ενκαιρία δημοσιεύον την κατοτέρο είκόνα ληφθεϊσαν εν τώ γοητευτώ κήπο του περικαλλούς μεγάρου του προέδρου της Έταλικής παροικίας κ. Φερνανδόν Σερεπέρη].

του «Γκαϊόλα», εκεινο τó μικρόν γιώτ τών 160 τόνων, εις τó κατάστρωμα του όποιου ο Βασιλεύς έγραψε τας τóσον έντιμηθείσας, από όσους έλαβον την τιμήν να τας ίδουν, ταξειδιωτικώς του έντυπώσεως, διά τας όποιάς ή κυρία Ρακέτζι έγραψεν ότι «εινε έρογον μεγάλης αξίας σπουδαιον τόσφ διά την πρωτοτυπίαν τών ιδεών και την ασφάλειαν τών κρίσεων, όσφ και διά τó ακριβές τών συμπερασμάτων όσον άρορα τó μέλλον τών ένθων, τά όποια ο Βίκτωρ Έμμανουήλ έπεσκέφθη».

Συνηθέστερον ο Ύψηλός γιώτιαν ίστατο εις

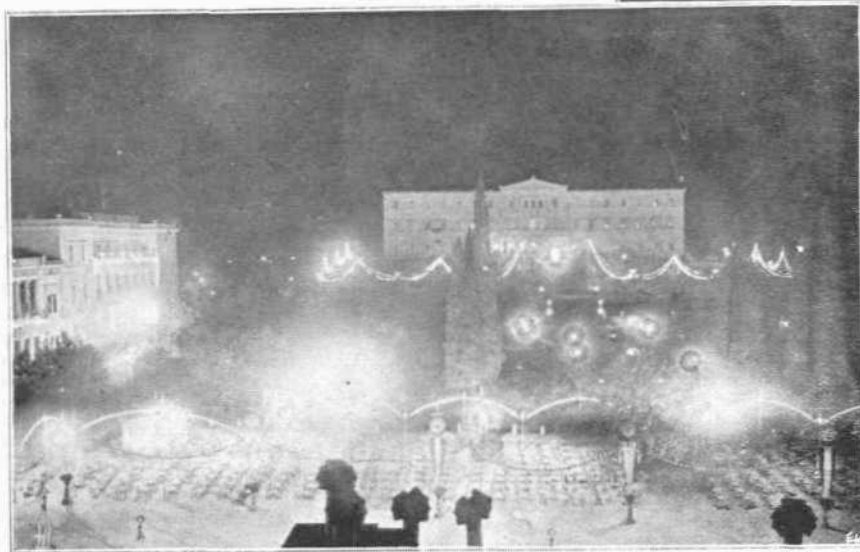
Κυβέρνησις νά ειδοποιήση τόν μέγιστον τής ημέρας εκείνης Πρίγκιπα τής Νεαπόλεως περί του θλιβερού γεγονότος και της αναζητήσεως του εις Βασιλέα τής Ιταλίας.

Η ΦΩΤΑΓΩΓΗΣ ΤΗΣ ΑΚΡΟΠΟΛΕΩΣ

Αί άρχαί τότε έτέθησαν εις άναστάσιωσιν. Ήτο γνωστόν ότι ο Βίτωσ Εμμανουήλ εύρίσκειτο πρό τριών ημερών εις τόν Πειραιά, άλλ' ουδείς έγνωίριζε πού διηυθύνθη έκτατε.

Τώρα ηραγετο έν τηλεγράφημα άγγέλλον ότι ο Βίτωσ Εμμανουήλ διήλθε τόν Ίσθμόν τώρα ότι εύρίσκειτο εις Κέρονα. Διεφύδοντο αυτά έπειτα και πάλιν έλέγετο ότι ο Λιμεναρχής Πατρών έξετέ-

ΠΩΣ ΕΦΩΤΑΓΩΓΗΘΗ Η ΠΟΛΙΣ — ΤΑ ΑΝΑΚΤΟΡΑ ΚΑΙ ΤΟ ΣΥΝΤΑΓΜΑ [Φωτογρ. Όπτικοϋ Καταστήματος "Kodak".]

λεσε τήν έντολήν τής Ιταλικής Κυβερνήσεως. Έπί τέλους έγνωσθη ότι ο Βίτωσ Εμμανουήλ εύρίσκειτο μέν, όταν έκαρύνθη Βασιλεύς, εις τά έλληνικά ύδατα, άλλ' ότι τήν ειδησιν τήν μετέδωκεν εις τό γιώτ του ο σηματογράφος του Σπαρτιβέντο, ο όποιος έσήμανεν:

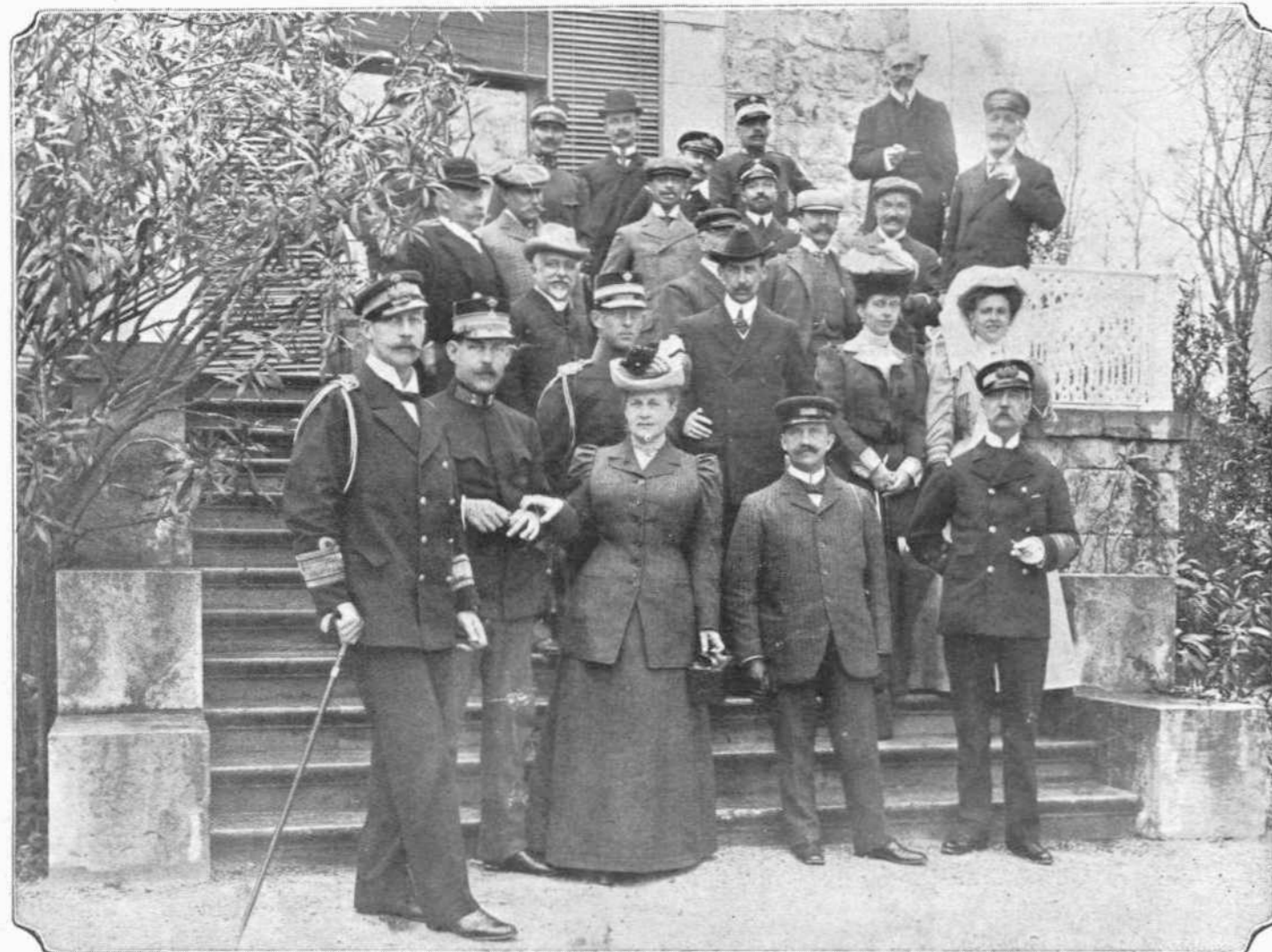
—Ο Βασιλεύς βαρέως άσθενής.

Ήτο τούτο μία προφύλαξις τήν όποιαν έλαβον αι άρχαί κατά διαταγήν τής Βασιλίσεως Μαργαρίτας.

Ο Βασιλεύς θα ήθελε νά έζη πέρα ή θαλαμυργός του δια νά φθάση κάπου, όπου θα ήδύνατο νά μάθη περισσότερα.

Ένα τορπιλιζόν ηραγετο μακρόθεν με μεσίσιον τήν σημαίαν του.

Ο Βασιλεύς ένόησε τά πάντα. Θλιβερόν τέλος ευτυχισμένον ταξειδίου!

Η Α.Μ. Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΙΤΑΛΙΑΣ ΜΕΤΑ ΤΗΣ ΑΚΟΛΟΥΘΙΑΣ ΤΟΥ, ΜΕΣΩ ΤΗΣ ΒΑΣΙΛΙΚΗΣ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΣ, ΕΝ ΔΕΚΕΛΕΙΑ. [Φωτ. Κ. Μπέργερς]

ΠΡΙΓΚΗΠΩΝ ΕΙΔΥΛΙΟΝ

Οί Βασιλείς δέν πρέπει νά έχουν καρδιαν έκτεθειμένην εις τά βέλη του υιού τής Άφροδίτης. Αυτό λέγουν οι διπλωμάται και οι πολιτικοί, οι όποιοι άξιούν νά κατασιγάσουν τούς πόθους κάθε πορφυρογεννητου και νά τούς υποτάσσουν εις τά διεθνή συμφέροντα.

Υπάρχουν όμως και πόθοι άβελήλωτοι από συμφέρον, εις τούς όποιους υποτάσσονται οι σκληροτράχηλοι πολιτικοί.

Έκει επάνω εις τήν Κετίγγην έξοσε μία πριγκίπισσα μέσα εις έν άνακτορον ηγεμόνος όμηρικου, του Νικίτα του Μαυροβουνίου. Η πριγκίπισσα Έλένη.

Τήν ειχεν ίδη ο Βίτωσ Εμμανουήλ εις τήν Ρωσίαν και δέν τήν ειχε λησμονήση. Συναγρήθησαν πάλιν εις τήν έγραψεν εις τήν «Ναντάλια», τήν ρωσικήν φιλόλογικην έπιθεώρησιν, δια τήν πόλιν τής συναντήσεως αυτής ποιήμα, εις τό όποιον τήν άνόμαζε πόλιν τής ποιήσεως, του έρωτος και του αισθήματος.

Τι νά έγίνετο εις τās καρδιάς των δύο πορφυρογεννητων;

Τό βέβαιον εινε ότι έπειτα από όλίγον — ο ποιητής δέν εινε προφήτης; — ή πριγκίπισσα έγραψεν άλλο ποιήμα.

Ήμειν εις αυτό δι' έν μυστηριώδες όν ποϋ ήλθε νά τής προσφέρει μία καρδιαν, τήν όποιαν όλαί αι γυναίκες θα ήσαν υπερήφανοι άν κατέκτων, διότι ή καρδιά αυτή εινε «γενναία, ευγενής και μεγάλη».

Εις τās 12 Αύγουστου 1896 ή «Γκαϊόλα» έφεγγεν από τά Ιταλικά ύδατα με άγνωστον δρομολόγιον. Εμφυθίζον τότε ότι ο Πρίγκιπ ηραγετο δια νά ζητήση κάπου τήν έκπλήρωσιν ώραίου του όνειρου, πράγμα τό όποιον ειχεν υποδηλώση γράφον εις μίαν Φλωρεντινήν δεσποιναν.

Όνειρον όμως, τό όποιον ειχε φιλιάση μυστικόν έως τώρα, τόσον μυστικόν ώστε όταν ο Προσβιτωνοργός Κρίστι του έδειξε τήν εικόνα τής πριγκιπίσεως — ίσως δια νά τόν δοκιμάση — λέγων ότι λυπεΐται διότι δέν ήτο καθολική δια νά γίνη σύζυγος του Διαδόχου τής Ιταλίας, ούτος προσεποιήθη τόν τελείως άδιάφορον.

Έν τούτοις εις τās 16 Αύγουστου ή «Γκαϊόλα» ηγγαροβάλλει εις Άντίβαρι και ο Πρίγκιπ με τήν συνοδειαν του άνήλθεν εις τής Κετίγγης τό άνακτορον.

Ο Βίτωσ Εμμανουήλ έπροχώρησε προς τόν ηγεμόνα Νικίταν και

Η ΕΙΣΟΔΟΣ ΤΩΝ ΒΑΣΙΛΕΩΝ ΕΙΣ ΤΟ ΣΤΑΔΙΟΝ

[Φωτ. Α. Κοζάκη]

ΤΟ ΑΡΓΥΡΟΥΝ ΚΥΠΕΛΛΟΝ ΤΗΣ Α.Μ. ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΤΗΣ ΙΤΑΛΙΑΣ

άπέστειλεν εις τόν ηγεμόνα Νικίταν τό έξής τηλεγράφημα: «Η ευτυχία του υιού μου εινε ή μεγαλύτερα μου χαρά. Εμπιστώ νά σās βεβαιώσω ως και τήν συζυγιάν σας ότι ή Πριγκίπισσα Έλένη θα έση έν έμοί μητέρα τρυφεράν. Είμαι έντυχής ότι ή μνηστή του υιού μου εινε θυγάτηρ σας και άνήκει εις τόν γενναίον και χρηστόν αιτών λαόν δια τόν όποιον ηροδάνθη πάντοτε τόν ειλικρινέστερον θαυμασμόν.»

Οί μνηστήρες έπειτα μετά τής οικογενείας τής Έλένης έλαβον μέρος εις κινήμα λίαν διαοργανωθέντα επίτηδες, κατ' αυτά δέ έθαύμασεν ο εις τόν άλλον δια τήν κινήγησιν του δεινότητα.

Εις τās 11 Όκτωβριον υπεγράφη έν Ρώμη τό συμβόλιον του γάμου και όλίγας ημέρας μετά ταύτα ή μνηστή έπεβιβάζετο τής «Σαβοΐας», τήν όποιαν εναντίον ο θεός του Βίτωσος Εμμανουήλ, υπό τούς κανονοβολισμούς των Ιταλικών πλοίων και του φρουρίου του Άντίβαρι. Ο Πρίγκιπ Νικίτας, ή Πριγκίπισσα Άννα, ο Πρίγκιπ Μίκκος συνοδεύον τήν αδελφήν των εις τήν νείαν τής Πατρίδα.

Εις τās πέντε τό πρωί, παρ' όλον τόν άπειλητικόν κερών, ή «Σαβοΐα» απέπλευσεν από τό Άντίβαρι.

Ο Πρίγκιπ Νικίτας γονατιστός προσήγγετο. Η Έλένη έκίνει τό μανδύλ της και άπεχαίρετα τήν μητέρα της και τήν πατρίδα. Έκλεισε.

Μετ' όλίγας ώρας ή «Σαβοΐα» έφθασεν εις τόν πρώτον Ιταλικόν λιμένα, όπου οι Ιταλοί έξέστισαν πρό τής καλολής τής μελλούσης συζυγιου του Διαδόχου των.

Εις τήν έκκλησίαν του Μπάρι ή Πριγκίπισσα πρό των λειψάνων του

ΟΙ ΒΑΣΙΛΕΙΣ ΕΙΣ ΤΟ ΣΤΑΔΙΟΝ

[Φωτ. Κ. Μπέργερς]

Ἅγιον Νικολάου ὄμοσε πίστιν εἰς τὸν καθολικισμὸν καὶ τὴν ἐπομένην ἀνεχώρησε διὰ Ρώμην. Ὁ Βίκτωρ Ἐμμανουὴλ προσηγήθη κατὰ μίαν ὄραν, μόλις δὲ ἐφθάσεν εἰς τὴν Ρώμην ἐπαγγέλλετο τὸσον θερμὰ τὴν χεῖρα ἐκείνων οἱ ὁποῖοι τὸν ἀνέμενον εἰς τὸν σταθμὸν, ὥστε ἐφάνη ζωντανὰ ὁ ἐνθουσιασμὸς του.

Τὸ τραῖνον τῆς μνηστῆς φθάνει ἐπὶ τέλους. Ὁ Νικητὴς κατέχεται καὶ ἀσπάζεται τὸν Οὐμβέρτον καὶ τὴν χεῖρα τῆς Μαργαρίτας. Δεξιὰ καὶ ἀριστερὰ καταβαίνει καὶ ἡ Ἐλένη. Ὁ Οὐμβέρτος τὴν ἐναγκαλιέται καὶ ἔπειτα μητρικῶτα καὶ ἡ Μαργαρίτα. Ὁ λαὸς φρενητῶς, ταραγμένη δὲ ἡ Ἐλένη χαιρετᾷ με τρυφερότητα καὶ καλοσύνην.

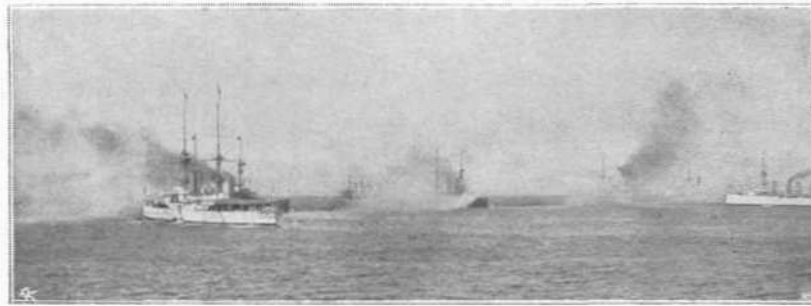
Μετὰ δύο ἡμέρας αἱ δύο οἰκογένειαι, αἱ ἀκολουθίαι των καὶ οἱ μεγάλοι τιτλοῦχοι συνήχοντο εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ χοροῦ τοῦ Κυριαγαίου.

Πρὸ μεγάλης τραπέζης τοποθετοῦνται ὁ Πρόεδρος τῆς Γερουσίας, ὁ Πρωθυπουργὸς καὶ οἱ Γραμματεῖς τῆς Γερουσίας. Οἱ δύο μνηστοὶ κάθονται πρὸ τῆς τραπέζης. Δεξιὰ καὶ ἀριστερὰ ὁ Πρίγκιψ Νικητὴς καὶ οἱ μάρτυρες του καὶ ὁ Βασιλεὺς καὶ ἡ Βασίλισσα καὶ ὁπισθεν οἱ ὑπουργοί, οἱ γερουσιασταὶ καὶ οἱ βουλευταί. Ὁ Πρόεδρος τῆς Γερουσίας ἀνεγινώσκων τὰ περὶ τοῦ γάμου ἄρθρα τοῦ Κώδικος καὶ στρεφόμενος πρὸς τοὺς νυμφευομένους ἐφορᾷ: «Συγκατατίθεσθε κ.τ.λ.»

— Ναι, εἶπε σοβαρῶς ὁ Βίκτωρ Ἐμμανουήλ. Καὶ ἔπειτα ἄλλο «ναι» τρέμον καὶ δυοδιάκριτον ἐπρόφερον ἡ Ἐλένη.

Ὁ πολιτικὸς γάμος ἔγινε καὶ μετ' ὀλίγον ὁ θρησκευτικὸς.

Πεντακοσίου ταχυδρομικὰ περιστρωτὰ ἀφῆθησαν ἐλεύθερα νὰ φέρουν τὴν εἶδησιν παντοῦ. Ἐν ὄνειρον δύο πριγκιπικῶν καρδιῶν εἶπεν ἐκπληρωθῆ.

Ο ΠΡΩΤΟΣ ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΣ.—Η ΥΠΟ ΤΩΝ Κ. ΖΩΤΩΝ ΜΟΙΡΑ ΣΥΝΑΝΤΗΣΑ ΕΙΣ ΤΟ ΠΕΛΑΓΟΣ ΤΩΝ ΙΤΑΛΙΚΩΝ ΣΤΟΛΩΝ ΣΥΝΟΔΕΥΟΝΤΑ ΤΩΝ ΞΕΝΩΝ ΑΝΑΚΤΑ

ΤΟ ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΤΩΝ ΑΝΑΚΤΩΡΩΝ (ὄψεω ἐξετέλεσε τὸ Β. Λιθογραφεῖον Γ. Στάγγελ καὶ Σα)

Εἶνε ἐν ὀλίγοις τοιοῦτος ὁ βίος τοῦ Ἰταλοῦ Βασιλέως, βίος σύμφωνος μετὰ τὰς εὐγενεῖς παραδόσεις τοῦ οἴκου τῆς Σαβοΐας καὶ τοιοῦτον τὸ παρελθὸν τοῦ οἴκου αὐτοῦ, ὁ ὁποῖος ἠγωνίσθη, ἐκινδύνευσεν, ἠτύχησε καὶ ἐμεγαλύνθη πάντοτε συνταυτίζων τὴν τύχην του μετὰ τὴν τύχην τῆς Ἰταλίας. Ὑπάρχον ἡγεμονίαι τῶν ὁποίων ἡ ζωὴ εἶνε ζωὴ καὶ τοῦ ἔθνους τοῦ ὁποίου ἄρχον. Μεταξὺ αὐτῶν, ἴσως περισσότερον πάσης ἄλλης δυναστείας, ἡ τοῦ οἴκου τῆς Σαβοΐας, εἶνε ἐκείνη ἡ ὁποία ἔζησεν ἀληθινὰ ἰταλικὴν ζωὴν.

Ἀπὸ μακρῶν σειρῶν παραδειγμάτων δὲν ἦτο δυνατόν παρὰ νὰ δημιουργηθῆ ὁ Βίκτωρ-Ἐμμανουήλ οἷος ἐδημοουργήθη. Βασιλεὺς ἀφιερωμένος εἰς τὸν λαόν του, ὡς οἱ ὀμηρικὸι παλαιοὶ ἐκείνοι καὶ ὄχι Βασιλεὺς τύπων.

Εἶνε ἐπιτύχημα διὰ τὴν «Εἰκονογραφημένην» ὅτι παρὰ τὰ ὄσα παροδίου βλήματα τὰ ὁποῖα ἔρριπεν τὰς τελευταίας ἡμέρας ὁ καὶ ἄλλαχού ἐπισπόμενος καθημερινὸς τύπος, αὐτὴ παραδίδει εἰς παγιωτέραν ἀνάμνησιν, τὴν κατὰ τὸ ἐμφικτὸν συνειπυμένην σημαγογραφίαν τοῦ Ἰταλοῦ Βασιλέως καὶ ἀπαθανάτιζει μετὰ τὰς εἰκόνας τῆς τὰς πρὸς τιμὴν Του εὐοχτῆς τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ. Τῶν θερμοτάτων ἐδηλώσεων ανασώμων τοῦ ἔθνους μετέχει καὶ αὐτὴ καὶ ἀπευθύνει πρὸς τὸν Βίκτωρα Ἐμμανουήλ ἀπεροχόμενον διάθετον τὴν εὐχήν: **ΣΗΘΙ ΞΕΝΕ!**

Ο ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΤΗΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ ΑΘΗΝΩΝ ΜΕΤΑ ΤΩΝ ΟΙΚΕΙΩΝ ΑΣΤΥΝΟΜΩΝ

ΚΑΙ ΤΩΝ ΠΡΑΚΤΩΡΩΝ ΤΗΣ ΜΥΣΤΙΚΗΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ ΤΗΣ ΡΩΜΗΣ

Ἐν Ἀθήναις, Τυπογραφεῖον «Ἑστία» Κ. Μάιωνος καὶ Ν. Καργαδούρη — 5916.

ΣΥΝΟΠΤΙΚΗ ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ
ΤΗΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΚΑΤΑ ΤΗΝ 28 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 1907

		28 Φεβρουαρίου 1907	31 Ιανουαρίου 1907
ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΟΝ			
Ταμείον	εἰς μεταλλικὸν	Δρ. 2,956,599	24 2,822,138
	τραπεζικὰ γραμμάτια Ἰονικῆς Τραπεζῆς	414,600	— 268,625
	κερματικὰ γραμμάτια δίδραχμα καὶ μονόδραχμα	1,630,627	— 1,616,456
Ἐξωτερικοὶ λογαριασμοὶ	Ἀντίτιμον μεταλλικοῦ Τραπεζῆς εἰς τὸ ἔξωτερον	34,245,308	20 34,740,428
	Προῖον ἐκδοθέντος Ἐθνικοῦ δανείου εἰς χρυσὸν Ἑλληνικῶν Σιδηροδρόμων 4 ο/ο τοῦ 1902	12,270,748	83 12,470,748
Δάνειον πρὸς τὴν Ἐλλ. Κυβέρνησιν ἐπ' ἀναγκ. κικλ. τραπ. γραμματίων		65,778,575	42 65,778,575
	διδράχμων καὶ μονοδράχμων	10,500,000	— 10,500,000
Ὁμολογία Ἐθνικῶν δανείων	Εἰς χρυσὸν Δρ. 24,648,321.00	52,997,461	35 53,102,483
	τραπ. γραμ. 28,349,139.75	2,000,000	— 2,040,000
Ἐντοκα γραμμάτια Ἑλληνικοῦ Δημοσίου εἰς τραπ. γραμμάτια		21,450,705	84 21,923,715
Προεξοφλήσεις		2,740,366	37 2,713,212
Καθυστερήσεις προεξοφλήσεων		10,700,824	06 11,059,653
Δάνεια καὶ ἀνοικτοὶ λ.σμοὶ ἐπ' ἐνεχύρω χρηματογράφων		4,419,926	74 5,259,242
Δάνεια ἐπ' ἐνεχύρω ἔμπορευμάτων		63,487,337	47 63,235,833
Δάνεια καὶ ἀνοικτοὶ λογαριαμοὶ ἐπὶ ὑποθήκῃ		45,268,854	02 45,318,448
Δάνεια εἰς δήμευ, λιμένας καὶ λοιπὰ νομικὰ πρόσωπα		13,389,502	01 12,707,671
Χορηγήσεις εἰς γεωργοκτηματίας		4,787,269	16 4,627,755
Καθυστερήσεις χορηγήσεων εἰς γεωργοκτηματίας		4,920,988	50 4,920,988
Μετοχαὶ εἰς ἐγχωρίους ἐταιρείας		1,500,000	— 1,500,000
Συμμετοχὴ εἰς Τραπεζὴν Κρήτης		1,780,800	— 1,780,800
Ὁμολογία λυγ. δαν. Ἐθν. Τραπ. τῆς Ἑλλάδος 2 1/2 ο/ο (εἰς τραπ. γραμμ.)		120,182	17 236,999
Τοκομερίδια ἐν γένει		8,534,072	36 8,514,602
Καταστήματα Τραπεζῆς καὶ κτήματα ἐξ ἀναγκαστικῶν ἐκποιήσεων		2,883,626	24 2,914,060
Ἀπαιτήσεις ἐπισφαλεῖς		1,640,940	95 1,640,547
Ἐξοδα ἐγκαταστάσεως (ἰδίως δαπάνη κατασκευῆς τραπ. γραμματίων)		2,956,324	57 2,549,731
Διάφοροι λογαριασμοὶ		6,297,079	72 4,693,481
Λογαριασμοὶ τρίτων ἐν τῷ ἔξωτερον		1,433,600	— 1,433,600
Λογαριασμοὶ ἔξαρχοῦς συμμετοχῆς Κυβερν. εἰς κέρδη ἐκ τραπ. γραμματίων		960,000	— 960,000
Ἐξαγορὰ προνομίου Προνομ. Τραπεζῆς Ἡπειροθεσσαλίας		300,000	— 300,000
Προμήθεια τροπῆς λαχειοφόρου δανείου εἰς τραπεζικὰ γραμμάτια		1,779,070	90 2,323,893
Διάφορα			
	Δρ.	384,145,391	12 383,950,692
ΠΑΘΗΤΙΚΟΝ			
Μετοχικὸν κεφάλαιον	Δρ.	20,000,000	— 20,000,000
Ἀποθεματικὰ κεφάλαια		13,500,000	— 13,500,000
Τραπεζικὰ γραμμάτια ἐν κυκλοφορίᾳ:			
I. διὰ λογαριασμὸν τῆς Κυβερνήσεως	Δρ. 65,778,575.42		
II. Τραπεζῆς	48,596,212.30	114,374,787	72 116,072,007
Κερματικὰ γραμμάτια δίδραχμα καὶ μονόδραχμα		10,500,000	— 10,500,000
Καταθέσεις ἄνευ τόκου εἰς μεταλλικὸν		7,250,207	26 8,529,837
Καταθέσεις ἄνευ τόκου		18,955,868	97 18,777,853
Ἐπιταγαὶ πληρωτέαι		1,186,717	37 1,099,897
Μερίσματα πληρωτέα		528,070	— 710,785
Καταθέσεις Δημοσ. διὰ χορηγήσεις δανείων κατὰ τὸν ΒΦΜ Νόμον		268,272	94 128,979
Διεθνῆς Οἶκ. Ἐπιτροπῆ (λ.σμοὶ καταθέσεων ἐκ Εἰς χρυσὸν Δρ. 1,383,385.83 δημ. ὑπεγ. προσόδων) τρ. γραμ. 11,611,916.80		13,025,332	63 10,699,802
Ἐπιτροπὴ Ἐθνικῶν δανείων εἰς χρυσὸν		118,692	63 12,349
Ἐπιτροπὴ Ἐθνικῶν δανείων εἰς τραπεζικὰ γραμμάτια		459,466	32 651,298
Καταθέσεις Δημοσίου εἰς χρυσὸν		1,794,692	10 1,987,975
Καταθέσεις Δημοσίου ἐπὶ τούτῳ εἰς τραπεζικὰ γραμμάτια		10,701	48 10,701
Ἐντοκος κατὰθ. Δημ. εἰς χρυσὸν διὰ τὴν κατασκ. τοῦ Σιδ. Πειραιῶς-Δεμετρί-Συνόρων		12,270,748	83 12,470,748
τραπ. γραμμ.		344,216	21 51,016
Καταθέσεις ἔντοκοι		93,624,632	66 92,846,443
Λαχειοφόρον δάνειον Τραπεζῆς 3 ο/ο εἰς χρυσὸν		43,669,560	— 43,669,560
2 1/2 ο/ο εἰς τραπ. γραμμάτια		20,482,400	— 20,482,400
Ἐπιτροπὴ λαχειοφόρου δανείου Τραπεζῆς 3 ο/ο εἰς χρυσὸν		1,790,930	— 2,138,246
2 1/2 ο/ο εἰς τραπ. γραμμάτια		233,340	— 376,192
Καταθέσεις ταμειντηρίου		7,868,318	74 7,722,216
Διάφορα		1,888,435	26 1,512,381
	Δρ.	384,145,391	12 383,950,692

Ἐν Ἀθήναις, τῆ 7 Μαρτίου 1907.

Ὁ Διευθυντὴς τοῦ Λογιστηρίου
Π. Α. ΚΟΥΤΣΑΛΕΗΣ

ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΝΤΟΚΟΙ ΚΑΤΑΘΕΣΕΙΣ

Ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα δέχεται ἐντόκους καταθέσεις εἰς τραπεζικὰ γραμμάτια καὶ εἰς χρυσὸν, ἢτοι εἰς φράγκα καὶ λίρας στερλίνας ἀποδοτέας εἰς ὠρισμένην προθεσίαν ἢ διαρκείας. Αἱ εἰς χρυσὸν καταθέσεις καὶ οἱ τόκοι αὐτῶν πληρώνονται εἰς τὸ αὐτὸ νόμισμα εἰς ὃ ἐγένετο ἡ κατάθεσις, εἰς χρυσὸν ἢ δι' ἐπιταγῆς ὄψεως (chèque) ἐπὶ τοῦ ἐξωτετικοῦ κατ' ἐπιλογὴν τοῦ ὁμολογιούχου.

Τὸ κεφάλαιον καὶ οἱ τόκοι τῶν ὁμολογιῶν πληρώνονται ἐν τῷ Κεντρικῷ Καταστάματι καὶ τῇ αἰτῆσει τοῦ καταθέτου ἐν τοῖς ὑποκαταστάμασι τῆς Τραπεζῆς.

ΤΟΚΟΙ ΚΑΤΑΘΕΣΕΩΝ

1 1/2 τοῖς %	κατ' ἔτος διὰ καταθέσ. 6 μηνῶν
2 " %	" " " " " 1 ἔτους
2 1/2 " %	" " " " " 2 ἐτῶν
3 " %	" " " " " 4 ἐτῶν
4 " %	" " " " " 5 ἐτῶν

Αἱ ὁμολογίαι τῶν ἐντόκων καταθέσεων ἐκδίδονται κατ' ἐκλογὴν τοῦ καταθέτου ὀνομαστικαί ἢ ἀνώνυμοι.

(Ἐκ τοῦ Γραφείου)

ΟΠΤΙΚΟΝ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ "ΚΟΒΑΚΣ," ΑΔΕΛΦΩΝ ΚΑΝΔΡΕΒΙΩΤΟΥ

ΦΩΝΟΓΡΑΦΟΙ

ΘΑΥΜΑ ΕΥΘΗΝΙΑΣ

ΚΑΙ ΤΕΛΕΙΟΤΗΤΟΣ

Ἄπὸ 50 δραχ. καὶ ἄνω.

ΔΙΣΚΟΙ ΦΩΝΟΓΡΑΦΙΚΟΙ
μὲ ἄσματα Καροῦζο, Δὲ Λουτσιάνικλ.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, ΟΔΟΣ ΕΡΜΟΥ ΑΡΙΘ. 9

"ΙΑΤΡΙΚΟΣ ΜΗΝΥΤΩΡ,"

ΔΕΚΑΗΜΕΡΟΣ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΑΡΧΙΣΥΝΤΑΚΤΗΣ

Σ. Α. ΡΟΚΚΟΣ, ΙΑΤΡΟΣ

Ἐκτὸς τῶν ἰατρικῶν ζητημάτων πραγματεύεται ζητήματα Ὑγιεινῆς καὶ Καλλονῆς εἰς ἕκαστον φύλλον καὶ εἶναι ἀπαραίτητος εἰς πάντα μὴ ἰατρὸν.

→ Συνδρομὴ δρ. φρ. 15. ←

ΓΡΑΦΕΙΑ, ΟΔΟΣ ΠΙΝΔΑΡΟΥ, 44

ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΚΑΡΚΑΣ

ΠΑΘΟΛΟΓΟΣ-ΠΑΙΔΙΑΤΡΟΣ

ΑΘΗΝΑΙ

ΟΔΟΣ ΛΕΝΟΡΜΑΝ, ΑΡΙΘ. 18

ΒΑΣ. Π. ΠΑΣΤΟΣ, Μαιευτήρ-Γυναικολόγος, ἐν Πειραιῇ, ὁδὸς Ἁγίου Κωνσταντίνου ἀριθ. 4 (ἔναντι Δημ. Θεάτρου).

THE TOCCOS EGYPTIAN CIGARETTES

CAIRO Sharia et Maghraby.

ALEXANDRIA Place Mohamed Aly.

NICOLAS D. TOCCOS

Προτιμήσατε τὸν ἀληθῶς ἀνόθευτον σάπωνα τοῦ ἐν Ζακύνθῳ ἐργοστασίου

ΣΠΥΡ. ΜΠΑΖΑΚΗ

PHARMACIE FRANÇAISE

Γ. ΕΛΕΥΘΕΡΟΠΟΥΛΟΣ

(ΦΑΡΜΑΚΟΠΟΙΟΣ)

ΟΙΚΙΑ ΚΑΡΑΠΑΝΟΥ - 31, ΟΔΟΣ ΣΤΑΔΙΟΥ, 31 - ΑΡΙΘ. ΤΗΛΕΦ. 376

Τὸ ΤΕΛΕΙΟΤΕΡΟΝ καὶ ΠΛΟΥΣΙΟΤΕΡΟΝ φαρμακεῖον. — Φάρμακα ΠΡΟΣΦΑΤΑ ἀπ' εὐθείας ἐκ τῶν καλλιτέρων Γαλλικῶν ἐργοστασίων. — Ἀποθήκη εἰδικοτήτων (spécialités) Γαλλικῶν καὶ Ἀγγλικῶν.

ΥΔΑΤΑ ΜΕΤΑΛΛΙΚΑ. — ΟΛΑ ΤΑ ΝΕΑ ΦΑΡΜΑΚΑ

Πλουσία συλλογὴ θερμομέτρων, ζωνῶν κοιλίας, ἐλαστικῶν περινημίδων, χειροκτίων διὰ frictions καὶ συσκευῶν διὰ massage, σκούφων λουτροῦ, εἰδῶν ἐξ ἐλαστικοῦ, δερμάτων, κηλεπιδέσμων, ἀνασπαστήρων (suspensoirs), κλισμάτων, πτελεστέρων, ὀφθαλμῶν τεχνητῶν καὶ ὄλων ἀνεξαιρέτως τῶν εἰδῶν.

Ἀποστειρώσεις. — Ἀπολυμάνσεις. — Ἀναλύσεις. — Οἶνοι ἰατρικοί. Παρασκευὴ ὀξυγόνοιο δι' εἰσπνοῆς.

Τὸ φαρμακεῖον πλουτίζεται καθ' ἑκάστην διὰ τῶν νεωτέρων spécialités, νέων φαρμάκων κλπ. κομιζομένων ἀπ' εὐθείας ἐκ τῶν καλλιτέρων ἐργοστασίων, διακρίνεσθαι δὲ διὰ τὴν ἀρίστην ποιότητα τῶν φαρμάκων καὶ τὰς βελτικρινεῖς τιμὰς.

ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

107^η Κλήρωσις τοῦ ἐκ φρ. 60,000,000 Λαχείοφ. Δανείου.

Ἀριθ. ἐξαχθέντες	Κερδηθ. ποσά	Ἀριθ. ἐξαχθέντες	Κερδηθ. ποσά
158,389	Φρ. 70,000	172,671	Φρ. 1,000
71,572	" 10,000	9,898	" 1,000
11,125	" 2,500	122,793	" 1,000
21,589	" 2,500	23,341	" 1,000
33,323	" 1,000		

Τὰ ποσὰ ταῦτα πληρώνονται τῇ 2/15 Ἰουνίου 1907 εἰς πραγματικά φράγκα ἐπὶ προσαγωγῇ τῶν οἰκείων τίτλων.